

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 1202/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 1203/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 1204/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick	5
	Kommissionens förordning (EG) nr 1205/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den fyrtiofemte delanbudsfordran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsfordran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1430/2001	7
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1206/2002 av den 4 juli 2002 om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg	8
*	Kommissionens förordning (EG) nr 1207/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av det slutliga stödbeloppet för torkat foder för regleringsåret 2001/2002	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 1208/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 1209/2002 av den 4 juli 2002 om utfärdande av exportlicens för vin	14
	Kommissionens förordning (EG) nr 1210/2002 av den 4 juli 2002 om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 1211/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsfordran som avses i förordning (EG) nr 900/2002	16

Innehåll (Fortsättning)	Kommissionens förordning (EG) nr 1212/2002 av den 4 juli 2002 om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002	17
	Kommissionens förordning (EG) nr 1213/2002 av den 4 juli 2002 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris	18
	* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/39/EG av den 10 juni 2002 om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen	21

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/541/EKSG:

- * Kommissionens beslut av den 9 april 2002 om användningen av statligt stöd till kolindustrin i Frankrike för åren 1994 till 1997 ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1329]** 26

2002/542/EG:

- * Kommissionens beslut av den 4 juli 2002 om ändring av beslut 96/482/EG när det gäller isoleringsperiodens längd vid import av levande fjäderfä och kläckningsägg från tredje länder och de djurhälsoåtgärder som skall vidtas efter sådan import ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 2492]** 43

2002/543/EG:

- * Kommissionens beslut av den 4 juli 2002 om ändring av beslut 2001/783/EG när det gäller de skydds- och övervakningszoner som inrättats i gemenskapen när det gäller bluetongue i Italien ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 2494]** 45

2002/544/EG:

- * Kommissionens beslut av den 4 juli 2002 om erkännande av det system med övervakningsnät för anläggningar för uppfödning av nötkreatur som genomförts i Belgien i enlighet med rådets direktiv 64/432/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 2495] 46**

Rättelser

- * Rättelse till rådets förordning (EG) nr 92/2002 av den 17 januari 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland (EGT L 17 av den 19.1.2002)** 47
- * Rättelse till rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta (EGT L 130 av den 15.5.2002)** 47
- * Rättelse till Europaparlamentets och rådets rekommendation 2002/413/EG av den 30 maj 2002 om genomförandet av en integrerad förvaltning av kustområden i Europa (EGT L 148 av den 6.6.2002)** 48

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1202/2002
av den 4 juli 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	35,8
	070	52,8
	999	44,3
0707 00 05	052	97,2
	999	97,2
0709 90 70	052	71,4
	999	71,4
0805 50 10	388	65,1
	528	53,8
	999	59,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	88,6
	400	104,7
	404	75,2
	508	81,0
	512	87,3
	524	72,9
	528	75,6
	720	91,2
	804	100,7
	999	86,4
	0808 20 50	388
512		85,4
528		80,0
800		65,2
804		89,0
0809 10 00	999	83,5
	052	175,3
	064	154,9
0809 20 95	999	165,1
	052	353,2
	060	175,5
	068	140,2
0809 40 05	400	298,8
	999	241,9
	624	234,4
	999	234,4

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1203/2002

av den 4 juli 2002

om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1422/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av melass inom sockersektorn och om ändring av förordning (EEG) nr 785/68⁽³⁾, särskilt artiklarna 1.2 och 3.1 i denna, och

med beaktande av följande:

- (1) I förordning (EG) nr 1422/95 föreskrivs att cif-importpriset för melass, i fortsättningen kallat "representativt pris" skall fastställas i enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 785/68⁽⁴⁾. Detta pris bör fastställas för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den förordningen.
- (2) Det representativa priset för melass beräknas för ett gränsövergångsställe i gemenskapen, i detta fall Amsterdam. Detta pris bör beräknas med utgångspunkt i de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden, vilka fastställs på grundval av noteringarna eller priserna på den marknaden, justerade efter eventuella kvalitetsskillnader i förhållande till standardkvaliteten. Standardkvaliteten för melass har definierats i förordning (EEG) nr 785/68.
- (3) Vid fastställandet av de mest förmånliga uppköpsmöjligheterna på världsmarknaden bör hänsyn tas till all information om anbud på världsmarknaden, priser som registrerats på viktigare marknader i tredje land och försäljningskontrakt som ingåtts i internationell handel och som kommit till kommissionens kännedom antingen direkt eller via medlemsstaterna. I enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 785/68 får detta fastställande bygga på genomsnittet av flera priser, på villkor att detta genomsnitt kan betraktas som representativt för den faktiska marknadsutvecklingen.
- (4) Informationen skall inte beaktas när det inte är fråga om varor av sund och god marknadsmässig kvalitet eller om det pris som anges i anbudet endast gäller en liten kvantitet och inte är representativt för marknaden.

Dessutom skall det bortses från anbudspriser som inte kan antas vara representativa för den faktiska marknadsutvecklingen.

- (5) För att få upplysningar om melass av standardkvalitet som är jämförbara måste, allt efter den erbjudna melassens kvalitet, priserna höjas eller sänkas i förhållande till de resultat som erhållits i enlighet med artikel 6 i förordning (EEG) nr 785/68.
- (6) Ett representativt pris får i undantagsfall förbli oförändrat under en begränsad period när det anbudspris som legat till grund för det föregående fastställandet av det representativa priset inte har kommit till kommissionens kännedom och de anbudspriser som finns tillgängliga inte verkar vara tillräckligt representativa för den faktiska marknadsutvecklingen och skulle medföra plötsliga och väsentliga förändringar av det representativa priset.
- (7) När det finns en skillnad mellan utlösningspriset för produkten i fråga och det representativa priset bör tilläggsbeloppen för import fastställas på de villkor som anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 1422/95. Om importtullen upphävs tillfälligt i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 bör särskilda belopp fastställas för dessa tullar.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser medför att de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av produkterna i fråga bör fastställas så som anges i bilagan till denna förordning.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas vid import av den produkt som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1422/95 fastställs i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EGT L 145, 27.6.1968, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av melass inom sockersektorn

(i euro)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Den tull som skall tas ut på grund av det upphävande som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 per 100 kg nettovikt av produkten i fråga ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,40	—	0
1703 90 00 ⁽¹⁾	12,07	—	0

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i den ändrade förordningen (EEG) nr 785/68.

⁽²⁾ Detta belopp skall i enlighet med artikel 5 i förordning (EG) nr 1422/95 ersätta den tullsats som Gemensamma tulltaxan föreskriver för dessa produkter.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1204/2002**av den 4 juli 2002****om fastställande av exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾ särskilt artikel 27.5 andra stycket, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 27 i förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs att när exportbidrag för vitsocker och råsocker som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick fastställs måste hänsyn tas till sockersituationen i gemenskapen och på världsmarknaden, och särskilt till de pris- och kostnadsfaktorer som anges i artikel 28 i den förordningen. I samma artikel föreskrivs att hänsyn även skall tas till den ekonomiska aspekten av den föreslagna exporten.
- (3) Exportbidraget för råsocker måste fastställas i förhållande till standardkvaliteten. Denna definieras i punkt II i bilaga I till förordning (EG) nr 1260/2001. Dessutom bör detta exportbidrag fastställas i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1260/2001. Kandissocker definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2135/95 av den 7 september 1995 om tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag vid sockerexport ⁽³⁾. Det exportbidrag som beräknas på detta sätt för socker som innehåller arom- eller färgtillsatser måste tillämpas på sackarosinnehållet och följaktligen fastställas per 1 % av innehållet.

- (4) Situationen på världsmarknaden eller vissa marknadens särskilda krav kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för socker efter destinationen.
- (5) I särskilda fall får exportbidraget fastställas genom andra rättsakter.
- (6) Exportbidraget måste fastställas varannan vecka. Det får ändras under mellantiden.
- (7) Tillämpningen av de bestämmelser som föreskrivs ovan på den nuvarande situationen på sockermarknaden, särskilt på prisnoteringar eller priser på socker inom gemenskapen och på världsmarknaden innebär att exportbidraget bör vara det som anges i bilagan till denna förordning.
- (8) I förordning (EG) nr 1260/2001 föreskrivs inte någon återgång till ett system med kompensation för lagringskostnader från och med den 1 juli 2001. Det bör därför tas hänsyn till detta vid fastställandet av de bidrag som beviljas när exporten inträffar efter den 30 september 2001.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som räknas upp i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 1260/2001 och som exporteras i odenaturerat och obearbetat skick skall vara de belopp som anges i bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 214, 8.9.1995, s. 16.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av exportbidragen för vitsocker och råsocker som exporteras i obearbetat skick

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	42,04 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	41,08 ⁽¹⁾
1701 11 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	42,04 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	41,08 ⁽¹⁾
1701 12 90 9950	A00	EUR/100 kg	⁽²⁾
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4570
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	45,70
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	44,66
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	44,66
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % sackaros × 100 kg nettoprodukt	0,4570

⁽¹⁾ Tillämpligt på råsocker med utbyte på 92 %. Om utbytet är ett annat än 92 % skall det tillämpliga exportbidraget beräknas i enlighet med bestämmelserna i artikel 28.4 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001.

⁽²⁾ Fastställande upphävt genom kommissionens förordning (EEG) nr 2689/85 (EGT L 255, 26.9.1985, s. 12), ändrad genom förordning (EEG) nr 3251/85 (EGT L 309, 21.11.1985, s. 14).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1205/2002**av den 4 juli 2002****om fastställande av det maximala exportbidraget för vitsocker med avseende på den fyrtiofemte delanbudsinfördran som utfärdas inom ramen för den stående anbudsinfördran som föreskrivs i förordning (EG) nr 1430/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 680/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 27.5, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1430/2001 av den 13 juli 2001 om en stående anbudsinfördran för regleringsåret 2001/2002 för fastställande av avgifter och/eller exportbidrag för vitsocker ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 693/2002 ⁽⁴⁾, krävs att delanbudsinfördringar skall utfärdas för export av detta socker.
- (2) I enlighet med artikel 9.1 i förordning (EG) nr 1430/2001 skall ett maximalt exportbidrag fastställas för den aktuella delanbudsinfördran i förekommande fall, med hänsyn särskilt till situationen och den förutsebara

utvecklingen i gemenskapen och på världsmarknaden i fråga om socker.

- (3) Efter en granskning av de anbud som har lämnats in till följd av den fyrtiofemte delanbudsinfördran bör de bestämmelser som anges i artikel 1 fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för socker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Med avseende på den fyrtiofemte delanbudsinfördran för vitsocker som utfärdas i enlighet med förordning (EG) nr 1430/2001 skall det maximala beloppet för exportbidrag fastställas till 47,739 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EGT L 192, 14.7.2001, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 107, 24.4.2002, s. 5.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1206/2002
av den 4 juli 2002
om upphörande av fiske efter torsk med fartyg under spansk flagg

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) 2846/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 21.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EG) nr 2555/2001 av den 18 december 2001 om fastställande för år 2002 av fiskemöjligheter och därmed förbundna villkor för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i gemenskapens vatten och, för gemenskapens fartyg, i andra vatten där fångstbegränsningar krävs ⁽³⁾, föreskrivs kvoter för torsk för 2002.
- (2) För att säkerställa att bestämmelserna följs när det gäller de kvantitativa begränsningarna för fångster av bestånd som omfattas av kvoter, bör kommissionen fastställa datum för när fartyg under en viss medlemsstats flagg skall anses ha uttömt den tilldelade kvoten.
- (3) Enligt de uppgifter som kommissionen har mottagit har de fångster av torsk i farvattnen i ICES-område VIIb-k, VIII, IX, X och CECAF 34.1.1 (gemenskapsvatten) som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller som är regi-

strerade i Spanien uppnått den tilldelade kvoten för 2002. Spanien har förbjudit fiske av detta bestånd från och med den 26 juni 2002. Det är därför lämpligt att utgå från detta datum.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Fångster av torsk i farvattnen i ICES-område VIIb-k, VIII, IX, X och CECAF 34.1.1 (gemenskapsvatten) som gjorts av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall anses ha uttömt den kvot som tilldelats Spanien för 2002.

Fiske efter torsk i farvattnen i ICES-område VIIb-k, VIII, IX, X och CECAF 34.1.1 (gemenskapsvatten) som görs av fartyg som för spansk flagg eller som är registrerade i Spanien skall vara förbjudet, liksom behållande ombord, omlastning och landning av sådant bestånd som fångats av dessa fartyg efter denna förordnings tillämpningsdatum.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 26 juni 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 261, 20.10.1993, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 358, 31.12.1998, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 347, 31.12.2001, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1207/2002**av den 4 juli 2002****om fastställande av det slutliga stödbeloppet för torkat foder för regleringsåret 2001/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 603/95 av den 21 februari 1995 om den gemensamma marknaden för torkat foder⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1347/95⁽²⁾, särskilt artikel 18 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.2 och 3.3 i förordning (EG) nr 603/95 fastställs de stödbelopp som skall betalas ut till förädlingsföretagen för dehydratiserat foder och soltorkat foder, producerat under regleringsåret 2001/2002. Detta gäller inom ramen för den maximala garanterade kvantitet som fastställs i artikel 4.1 och 4.3 i den förordningen.
- (2) Av de uppgifter som har lämnats av medlemsstaterna till kommissionen, i enlighet med artikel 15 a andra strecksatsen i kommissionens förordning (EG) nr 785/95 av den 6 april 1995 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 603/95 om den gemensamma marknaden för torkat foder⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1413/2001⁽⁴⁾, framgår att de maximala garanterade kvantiteterna överskreds för dehydratiserat foder men inte gjorde det för soltorkat foder.

(3) För dehydratiserat foder bör det därför fastslås att det stödbelopp som anges i förordning (EG) nr 603/95 skall minskas i enlighet med artikel 5 i denna. För soltorkat foder bör stödbeloppet i sin helhet betalas ut till mottagarna.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för torkat foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 2001/2002 skall det stödbelopp för torkat foder som fastställs i förordning (EG) nr 603/95, och som för dehydratiserat foder är angivet i artikel 3.2 och för soltorkat foder i artikel 3.3 i den förordningen, betalas ut på följande sätt:

- a) Stödbeloppet för dehydratiserat foder skall minskas till 68,70 euro per ton i alla medlemsstater.
- b) Stödbeloppet för soltorkat foder skall betalas ut i sin helhet.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 63, 21.3.1995, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 131, 15.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 79, 7.4.1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 191, 13.7.2001, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1208/2002

av den 4 juli 2002

om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13.1 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13.1 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskrivs att skillnaden mellan prisnoteringarna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i var och en av dessa förordningar och priserna inom gemenskapen får täckas av ett exportbidrag.
- (2) I kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000 av den 13 juli 2000 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för beviljande av exportbidrag för vissa jordbruksprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget, och kriterier för fastställande av bidragsbeloppen⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1052/2002⁽⁶⁾, anges de produkter för vilka en bidragssats bör fastställas som skall tillämpas när dessa produkter exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller i bilaga B till förordning (EG) nr 3072/95 alltefter omständigheterna.
- (3) Enligt artikel 4.1 första stycket i förordning (EG) nr 1520/2000 är det nödvändigt att för varje månad fastställa bidragssatsen per 100 kg av var och en av basprodukterna i fråga.
- (4) De åtaganden som görs med avseende på bidrag som kan beviljas till export av jordbruksprodukter som ingår i varor vilka inte omfattas av bilaga I till fördraget kan äventyras av förutfastställelsen av höga bidragssatser. Därför bör säkerhetsåtgärder vidtas i sådana situationer utan att det hindrar att långtidskontrakt ingås. Genom att en specifik bidragssats för förutfastställelse av bidrag bestäms kan dessa olika mål uppnås.

- (5) När nu ett avtal har slutits mellan Europeiska gemenskapen och USA om gemenskapens export av pastaproducter till USA och detta har godkänts genom rådets beslut 87/482/EEG⁽⁷⁾, är det nödvändigt att differentiera exportbidraget för varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 00 och 1902 19 utifrån deras bestämmelseort.
- (6) I enlighet med artikel 4.3 och 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 bör det fastställas en reducerad bidragssats, med hänsyn tagen till det produktionsbidrag som är tillämpligt i enlighet med förordning (EEG) nr 1722/93⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1786/2001⁽⁹⁾, på den basprodukt som förädlats och som gällde under den period då det kan antas att varorna framställdes.
- (7) Alkoholhaltiga drycker anses vara mindre känsliga för priset på spannmål som används för deras framställning. I protokoll nr 19 till akten om Danmarks, Irlands och Förenade kungarikets anslutning fastställs att nödvändiga åtgärder bör beslutas för att underlätta användningen av gemenskapens säd i tillverkningen av alkoholhaltiga drycker framställda ur säd. Den bidragssats som tillämpas på spannmål som exporteras i form av alkoholhaltiga drycker bör därför justeras.
- (8) Det är nödvändigt att även i fortsättningen garantera en strikt förvaltning med hänsyn dels till utgiftsberäkningar, dels till tillgängliga budgetmedel.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De exportbidragssatser som gäller för de basprodukter som anges i bilaga A till förordning (EG) nr 1520/2000, som förtecknas i antingen artikel 1 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller artikel 1.1 i förordning (EG) nr 3072/95, och som exporteras i form av varor som förtecknas i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 respektive bilaga B till den ändrade förordningen (EG) nr 3072/95, fastställs i enlighet med vad som anges i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 177, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 160, 18.6.2002, s. 16.

⁽⁷⁾ EGT L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EGT L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EGT L 242, 12.9.2001, s. 3.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Erkki LIIKANEN

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av bidragssatserna för vissa spannmåls- och risprodukter som exporteras i form av varor som inte omfattas av bilaga I till fördraget

KN-nummer	Varuslag (*)	Bidragssats per 100 kg basprodukt (EUR/100 kg)	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
1001 10 00	Durumvete: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall	— —	— —
1001 90 99	Vanligt vete och blandsäd av vete och råg: – Vid export till USA av varor vilka klassificeras enligt KN-nummer 1902 11 och 1902 19 – I andra fall: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall	— — — —	— — — —
1002 00 00	Råg	1,666	1,666
1003 00 90	Korn – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	— —	— —
1004 00 00	Havre	—	—
1005 90 00	Majs som används i form av: – Stärkelse: – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Glukos, glukossirap, maltodextrin och sirap av maltodextrin enligt KN-nummer 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 (?): – – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – – I andra fall – Vid export vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – Annat (omfattande använd i obearbetad form) Potatisstärkelse enligt KN-nummer 1108 13 00 som jämföras med en produkt som uppkommit genom bearbetning av majs: – Vid tillämpning av artikel 4.5 i förordning (EG) nr 1520/2000 (?). – – Vid export av varor vilka klassificeras enligt underavdelning 2208 (?). – I andra fall	2,897 1,149 2,897 2,173 0,862 2,173 1,149 2,897 2,897 1,149 2,897	2,897 1,149 2,897 2,173 0,862 2,173 1,149 2,897 2,897 1,149 2,897

(EUR/100 kg)

KN-nummer	Varuslag ⁽¹⁾	Bidragssats per 100 kg basprodukt	
		vid förutfastställelse av bidrag	annan
ex 1006 30	Helt slipat ris: – Rundkornigt – Mellankornigt – Långkornigt	8,000 8,000 8,000	8,000 8,000 8,000
1006 40 00	Brutet ris	2,000	2,000
1007 00 90	Sorghum	—	—

⁽¹⁾ Kvantiteterna av de delvis bearbetade eller jämförbara produkter som används skall multipliceras, med de koefficienter som anges i bilaga E till kommissionens ändrade förordning (EG) nr 1520/2000 (EGT L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ Om den aktuella varan är hänförlig till KN-nummer 3505 10 50.

⁽³⁾ Varor som räknas upp i bilaga B till förordning (EEG) nr 1766/92 eller som avses i artikel 2 i förordning (EEG) nr 2825/93.

⁽⁴⁾ För sirap enligt KN-nummer 1702 30 99, 1702 40 90 och 1702 60 90, som erhålls genom blandning av glukos- och fruktossirap, får exportbidrag endast beviljas för glukossirapen.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1209/2002**av den 4 juli 2002****om utfärdande av exportlicens för vin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 883/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 812/2002⁽²⁾, särskilt artikel 7 och artikel 9.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 63.7 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2585/2001⁽⁴⁾, begränsas beviljandet av exportbidrag för vin till de mängder och utgiftsbelopp som fastställs i det jordbruksavtal som ingicks i samband med de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan.
- (2) I artikel 9 i förordning (EG) nr 883/2001 fastställs villkoren för när kommissionen kan vidta särskilda åtgärder för att hindra att den mängd eller den budget som fastställs i avtalet överskrids.
- (3) Att döma av de uppgifter om exportlicensansökningar som kommissionen förfogar över den 3 juli 2002, finns det en risk för att de mängder som fortfarande finns tillgängliga den 31 augusti 2002 för bestämmelsezonerna 1) Afrika och 3) Östeuropa enligt artikel 9.5 i

förordning (EG) nr 883/2001 kan komma att överskridas om det inte införs restriktioner för utfärdandet av exportlicenser med förutfastställelse av bidraget. Därför bör en enhetlig procentsats fastställas för godkännande av de ansökningar som inlämnas den 26 juni–2 juli 2002 och utfärdandet av licenser och inlämnandet av ansökningar bör tillfälligt upphöra för dessa zoner till och med den 16 september 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportlicenser med förutfastställelse av bidraget för vin för vilka ansökan har inlämnats den 26 juni–2 juli 2002 enligt förordning (EG) nr 883/2001, skall utfärdas för 18,300 % av den mängd ansökan gäller för zon 1) Afrika och skall utfärdas för 6,687 % av den mängd ansökan gäller för zon 3) Östeuropa.

2. Exportlicenser för vin enligt punkt 1, för vilka ansökan inlämnas från och med den 3 juli 2002, skall inte utfärdas, och från och med den 5 juli 2002 skall inlämnandet av ansökningar om exportlicenser för vin tillfälligt upphöra för bestämmelsezonerna 1) Afrika och 3) Östeuropa till och med den 16 september 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk

⁽¹⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 132, 17.5.2002, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 345, 29.12.2001, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1210/2002**av den 4 juli 2002****om de anbud som meddelats för export av korn inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 901/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av korn till alla tredje länder utom Amerikas förenta stater och Kanada, Estland och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 901/2002⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 28 juni till och med den 4 juli 2002 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för korn som avses i förordning (EG) nr 901/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 127, 9.5.2002, s. 11.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1211/2002**av den 4 juli 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för råg inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 900/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1163/2002 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 7 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av råg till alla tredje länder med undantag av Estland, Litauen och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 900/2002 ⁽⁵⁾.
- (2) I artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 föreskrivs att kommissionen på grundval av de meddelade anbuden och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, kan besluta att fastställa ett högsta exportbidrag, varvid hänsyn tas till

de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95. I detta fall tilldelas kontraktet den eller de anbudsgivare vars anbud är på samma nivå eller lägre än det högsta bidraget.

- (3) Tillämpningen av ovannämnda kriterier på det nuvarande marknadsläget för ifrågavarande spannmål medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För de anbud som meddelats från och med den 28 juni till och med den 4 juli 2002 inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 900/2002 är det högsta exportbidraget för råg fastställt till 44,99 EUR/t.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 142, 31.5.2002, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1212/2002**av den 4 juli 2002****om de anbud som meddelats för export av vete inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 899/2002**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1501/95 av den 29 juni 1995 om vissa tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser beviljande av exportbidrag och de åtgärder som skall vidtas vid störningar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 602/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) En anbudsinfordran för bidrag för export av vete till alla tredje länder utom Polen, Estland, Litauen och Lettland har inletts genom kommissionens förordning (EG) nr 899/2002⁽⁵⁾.
- (2) I enlighet med artikel 7 i förordning (EG) nr 1501/95 kan kommissionen på grundval av meddelade anbud och

i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92, besluta att inte fullfölja anbudsinfordran.

- (3) Särskilt med hänsyn till de kriterier som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1501/95 är det inte uppenbart att ett högsta exportbidrag skall fastställas.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De anbud som meddelats från och med den 28 juni till och med den 4 juli 2002 inom ramen för den anbudsinfordran för exportbidrag för vete som avses i förordning (EG) nr 899/2002 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.
⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.
⁽³⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 7.
⁽⁴⁾ EGT L 170, 29.6.2002, s. 46.
⁽⁵⁾ EGT L 133, 16.5.2001, s. 3.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1213/2002**av den 4 juli 2002****om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 fastställer att skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som anges i artikel 1 i de förordningarna och priserna för de produkterna inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) Artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 föreskriver att då exportbidragen fastställs måste hänsyn tas till den rådande situationen och den förväntade utvecklingen vad avser priser för och tillgängliga kvantiteter av spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på gemenskapens marknad å ena sidan och priser för spannmål, ris, brutet ris och spannmålsprodukter på världsmarknaden å andra sidan. Samma artiklar föreskriver att det också är viktigt att säkerställa jämvikten hos och den naturliga utvecklingen av priserna och handeln på marknaderna för spannmål och ris och dessutom att ta hänsyn till den planerade exportens ekonomiska aspekt, och behovet av att undvika störningar på gemenskapens marknad.
- (3) Artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 1518/95⁽⁵⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2993/95⁽⁶⁾, om import- och exportsystemet för bearbetade produkter baserade på spannmål respektive ris definierar de särskilda kriterier som det bör tas hänsyn till då exportbidraget för dessa produkter beräknas.
- (4) Det exportbidrag som beviljas för vissa bearbetade produkter bör graderas på grundval av innehållet av

aska, råfibrer, skal, proteiner, fett och stärkelse i varje enskild berörd produkt, eftersom detta innehåll är en särskilt god indikator på den kvantitet basprodukter som faktiskt ingår i den bearbetade produkten.

- (5) Det finns för närvarande inget behov av att, på grundval av den ekonomiska aspekten av en eventuell export och särskilt produkternas natur och ursprung, fastställa ett exportbidrag för maniok, andra tropiska rötter och knölar eller finmalet mjöl erhållna av dessa. För vissa bearbetade produkter av spannmål är det, på grund av gemenskapens obetydliga deltagande i världshandeln, för närvarande onödigt att fastställa ett exportbidrag.
- (6) Förhållandena på världsmarknaden, eller de särskilda krav som vissa marknader ställer, kan göra det nödvändigt att variera exportbidraget för vissa produkter i enlighet med destination.
- (7) Exportbidraget måste fastställas en gång per månad. Det kan ändras under den mellanliggande perioden.
- (8) Vissa bearbetade produkter av majs får undergå en värmebehandling efter vilken ett exportbidrag som inte motsvarar produktens kvalitet kanske betalas ut. Det bör därför specificeras att för dessa produkter, som innehåller förgelatinerad stärkelse, bör inget exportbidrag betalas ut.
- (9) Förvaltningskommittén för spannmål har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1.1 d i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 1.1 c i förordning (EG) nr 3072/95 fastställs så som det anges i bilagan till den här förordningen, om inte annat följer av förordning (EG) nr 1518/95.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 5 juli 2002.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 25.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 4 juli 2002 om fastställande av exportbidragen för bearbetade produkter av spannmål och ris

Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp	Produktnummer	Destination	Måttenhet	Bidragsbelopp
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	40,56	1104 23 10 9100	C14	EUR/t	43,46
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	34,76	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	33,32
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	34,76	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C14	EUR/t	0,00	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C14	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C15	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	7,24
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	52,15	1107 10 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	40,56	1107 10 91 9000	C13	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	34,76	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	34,76	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	16,66	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	46,35
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	46,35
1103 20 60 9000	C16	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	46,35
1103 20 20 9000	C14	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	46,35
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	30,40
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	30,40
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	45,41
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	46,35	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	34,76
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	37,66	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	45,41
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	34,76
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	34,76
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	45,41
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	34,76
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	47,58
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	33,03
				2106 90 55 9000	C10	EUR/t	34,76

⁽¹⁾ Inget exportbidrag skall beviljas för produkter som har undergått en värmebehandling som har lett till att stärkelsen förgelatinerats.

⁽²⁾ Exportbidrag beviljas i enlighet med den ändrade rådets förordningen (EEG) nr 2730/75 (EGT L 281, 1.11.1975, s. 20).

Anm.: Produktkoderna och destinationskoderna serie "A" fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1) i dess ändrade lydelse.

De numeriska destinationskoderna fastställs i förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6).

De andra destinationerna fastställs enligt följande:

C10: Alla destinationer med undantag av Estland.

C11: Alla destinationer med undantag av Estland, Polen och Ungern.

C12: Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Polen och Ungern.

C13: Alla destinationer med undantag av Estland, Litauen och Ungern.

C14: Alla destinationer med undantag av Estland och Ungern.

C15: Alla destinationer med undantag av Estland, Lettland, Litauen, Polen och Ungern.

C16: Alla destinationer med undantag av Estland, Ungern, Lettland och Litauen.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/39/EG

av den 10 juni 2002

om ändring av direktiv 97/67/EG för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn i gemenskapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 47.2 samt artiklarna 55 och 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) I sin resolution av den 7 februari 1994 om utvecklingen av posttjänster inom gemenskapen ⁽⁵⁾ uttalade rådet att ett av huvudmålen för gemenskapens politik inom postsektorn skall vara att, samtidigt som man långsiktigt garanterar tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster, gradvis liberalisera postsektorn under kontrollerade former.
- (2) Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna ⁽⁶⁾ infördes ett regelverk för postsektorn inom gemenskapen, inklusive åtgärder för att garantera samhällsomfattande posttjänster och fastställande av maximigränserna för sådana posttjänster som medlemsstaterna får fortsätta att låta omfattas av monopol för den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster med målsättningen att bevara de samhällsomfattande tjänsterna samt fastställande av en tidtabell för de beslut som skall fattas för att ytterligare öka konkurrensen inom postsektorn, med målet att skapa en inre marknad för posttjänster.
- (3) I artikel 16 i fördraget betonas den betydelse som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse har för unionens gemensamma värderingar och den roll som dessa tjänster spelar när det gäller att främja social och territoriell sammanhållning. Vidare anges att det är viktigt att sörja för att sådana tjänster utförs på grundval av principer

och villkor som gör det möjligt för dem att fullgöra sina uppgifter.

- (4) I Europaparlamentets resolutioner av den 14 januari 1999 ⁽⁷⁾ och den 18 februari 2000 ⁽⁸⁾ om europeiska posttjänster understryks posttjänsternas sociala och ekonomiska betydelse samt behovet av samhällsomfattande tjänster som håller hög kvalitet.
- (5) Åtgärder inom detta område bör utformas så att även gemenskapens skyldigheter på det sociala området i enlighet med artikel 2 i fördraget uppfylls, dvs. en hög nivå i fråga om sysselsättning och socialt skydd.
- (6) Postkontor på landsbygden, bl.a. i bergsområden och på öar, spelar en väsentlig roll för att integrera näringslivet i den nationella och globala ekonomin och för att bibehålla social sammanhållning och sysselsättning i dessa områden. Postkontor i bergsområden och på öar kan dessutom tillhandahålla ett väsentligt nätverk av infrastruktur för allmän tillgång till ny kommunikationsteknik.
- (7) Såsom framgår av ordförandeskapets slutsatser fattade Europeiska rådet i Lissabon den 23–24 mars 2000 två beslut som rör posttjänsterna, enligt vilka kommissionen, rådet och medlemsstaterna inom ramen för sina respektive befogenheter dels före utgången av 2000 skall utarbeta en strategi för att undanröja hinder för posttjänster, dels skall påskynda liberaliseringen inom områden som posttjänster. Syftet är att skapa en fullt ut fungerande marknad för sådana tjänster.
- (8) Vid Europeiska rådets möte i Lissabon i mars 2000 ansågs det även vara angeläget att inom ramen för den inre marknaden och en kunskapsbaserad ekonomi fullt ut beakta fördragets bestämmelser om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och om de företag som anlitas för att utföra dessa tjänster.
- (9) Kommissionen har gjort en noggrann genomgång av postsektorn inom gemenskapen, vilken omfattar bl.a. studier av den ekonomiska, sociala och tekniska utvecklingen inom denna sektor, och har även gett berörda parter goda möjligheter att yttra sig.

⁽¹⁾ EGT C 337 E, 28.11.2000, s. 220 och EGT C 180 E, 26.6.2001, s. 291.

⁽²⁾ EGT C 116, 20.4.2001, s. 99.

⁽³⁾ EGT C 144, 16.5.2001, s. 20.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 december 2000 (EGT C 232, 17.8.2001, s. 287), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 december 2001 (EGT C 110 E, 7.5.2002, s. 37) och Europaparlamentets beslut av den 13 mars 2002 (ännu ej offentliggjort i EGT). Rådets beslut av den 7 maj 2002.

⁽⁵⁾ EGT C 48, 16.2.1994, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14.

⁽⁷⁾ EGT C 104, 14.4.1999, s. 134.

⁽⁸⁾ EGT C 339, 29.11.2000, s. 297.

- (10) Gemenskapens postsektor behöver ett modernt regelverk vars främsta målsättning är att främja den inre marknaden för posttjänster. Ökad konkurrenskraft måste göra det möjligt att integrera postsektorn med alternativa kommunikationsformer och förbättra kvaliteten på de tjänster som erbjuds de allt mer krävande användarna.
- (11) Den grundläggande målsättningen att långsiktigt garantera samhällsomfattande tjänster som uppfyller de kvalitetskrav som definieras av medlemsstaterna i enlighet med artikel 3 i direktiv 97/67/EG och som kontinuerligt tillhandahålls i hela gemenskapen, kan uppnås genom att möjligheten att ge monopol på tjänster upprätthålls inom detta område och att förbättrad effektivitet samtidigt garanteras genom rätten att tillhandahålla tjänster.
- (12) Den ökade efterfrågan på posttjänster som förväntas på medellång sikt skulle kunna uppväga den förlust av marknadsandelar som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster kan komma att drabbas av till följd av en ytterligare marknadsöppning, och skulle på så sätt vara en ytterligare garanti för bevarandet av de samhällsomfattande tjänsterna.
- (13) Av de förändringsfaktorer som har betydelse för sysselsättningen inom postsektorn är den tekniska utvecklingen och marknadens krav på ökad effektivitet de viktigaste. Av övriga förändringsfaktorer kommer marknadsöppningen att spela en mindre framträdande roll. Marknadsöppningen kommer att leda till att postmarknaderna totalt sett blir större. Eventuella personalminskningar hos dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster vilka kan bli följden av sådana åtgärder (eller förväntningen på dem) kommer sannolikt att vägas upp av de personalökningar som sker hos privata operatörer och nya marknadsaktörer.
- (14) Det är lämpligt att på gemenskapsnivå fastställa en sådan tidtabell för den gradvisa liberaliseringen av brevssektorn under kontrollerade former att den ger alla dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster tillräckligt med tid för att vidta ytterligare moderniseringsåtgärder och genomföra omstruktureringar så att deras finansiella överlevnad på lång sikt garanteras även under de nya marknadsvillkoren. Medlemsstaterna behöver också tillräckligt med tid för att anpassa sin lagstiftning till en friare marknad. Den ytterligare marknadsöppningen bör därför ske stegvis genom att det i den första omgången sker en avsevärd men kontrollerad marknadsöppning, följt av en översyn samt ett förslag där man, om så är lämpligt, bekräftar år 2009 som tidpunkt för att fullt ut genomföra den inre marknaden för posttjänster eller fastställer ett relevant alternativt steg i denna riktning mot bakgrund av resultaten av översynen.
- (15) Det är lämpligt att säkerställa att kommande faser av marknadsöppningen blir av betydande omfattning samtidigt som de i praktiken kan uppnås av medlemsstaterna, och även fortsättningsvis säkerställer samhällsomfattande tjänster.
- (16) Allmänna minskningar av viktgränserna till 100 gram år 2003 och 50 gram år 2006 för sådana tjänster som får omfattas av monopol för den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster, kombinerat med en fullständig konkurrensutsättning av marknaderna för utgående gränsöverskridande post, med möjlighet till undantag i den utsträckning detta behövs, för att säkerställa tillhandahållande av samhällsomfattande tjänster, innebär relativt enkla och kontrollerade kommande faser som ändå är betydande.
- (17) Normala brevöversändelser på mellan 50 och 350 gram utgör inom gemenskapen i genomsnitt cirka 16 % av de sammanlagda intäkter som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster får från postverksamhet, varav 9 % motsvarar vanliga brevöversändelser på mellan 100 och 350 gram, medan utgående gränsöverskridande brevöversändelser under viktgränsen på 50 gram utgör inom gemenskapen i genomsnitt ytterligare cirka 3 % av de sammanlagda intäkterna som de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster får från postverksamhet.
- (18) Det är rimligt att de tjänster som kan omfattas av monopol, i kombination med viktgränser på 100 gram och 50 gram, har prisgränser på tre gånger, år 2003, respektive två och en halv gång, år 2006, den allmänna avgiften för en brevöversändelse av första viktlassen inom den snabbaste normalkategori.
- (19) Direktreklam är i de flesta medlemsstaterna redan en dynamisk och växande marknad med goda tillväxtutsikter, medan det i de övriga medlemsstaterna finns en betydande tillväxtpotential. I sex medlemsstater är marknaden för direktreklam redan i stor utsträckning öppen för konkurrens. Den ökade flexibiliteten avseende tjänsterna och prissättningen till följd av ökad konkurrens kommer att ge direktreklamen bättre förutsättningar i förhållande till alternativa kommunikationsmedel, vilket i sin tur sannolikt kommer att leda till nya former av översändelser som kan stärka postsektorns ställning totalt sett. I den utsträckning som det är nödvändigt för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls bör dock även fortsättningsvis direktreklam få omfattas av monopol inom vikt- och prisgränsen.
- (20) Utgående gränsöverskridande post utgör i genomsnitt 3 % av postväsendets intäkter. Om denna del av marknaden skulle öppnas fullt ut i alla medlemsstater, med de undantag som skulle behövas för att säkerställa tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster, skulle olika postoperatörer få möjlighet att insamla, sortera och befördra all utgående gränsöverskridande post.
- (21) Om inkommande gränsöverskridande post öppnas för konkurrens skulle det bli möjligt att år 2003 kringgå viktgränsen på 100 gram och år 2006 den på 50 gram genom att omfördela en del av avsändandet av nationella

- massförsändelser, vilket försvårar bedömningen av vilka konsekvenser detta skulle få. Svårigheterna med att kontrollera försändelsernas faktiska ursprung skulle kunna medföra ytterligare problem. Viktgränser på 100 gram och 50 gram för normala inkommande gränsöverskridande brevöversändelser och direktreklam är, på samma sätt som för normala inrikes brevöversändelser, ändamålsenliga eftersom de är tillräckligt höga gränser för att inte leda till problem med kringgående på detta sätt eller genom en konstgjord ökning av de enskilda försändelsernas vikt.
- (22) Både med hänsyn till de samhällsomfattande tjänsternas överlevnad på lång sikt och med hänsyn till den fortsatta tillväxten och utvecklingen av en modern och effektiv postsektor är det viktigt att redan nu fastställa en tidsplan för kommande steg mot att fullt ut genomföra den inre marknaden för posttjänster.
- (23) Det är lämpligt att fastställa att medlemsstaterna får låta vissa posttjänster omfattas av monopol för den eller de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Dessa åtgärder kommer att ge dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster möjlighet att slutföra sitt arbete för att anpassa sin verksamhet och sina mänskliga resurser till den ökande konkurrensen utan att detta hotar deras finansiella ställning och därigenom garantin för de samhällsomfattande tjänsterna.
- (24) Det är ändamålsenligt både att fastställa de nya pris- och viktgränserna, tillsammans med de tjänster som omfattas av dem, och att föreskriva en förnyad översyn och ytterligare beslut, där man, om så är lämpligt, bekräftar år 2009 som tidpunkt för att fullt ut genomföra den inre marknaden för posttjänster eller fastställer ett relevant alternativt steg i denna riktning mot bakgrund av resultaten från översynen.
- (25) Åtgärder som antagits av en medlemsstat, inklusive inrättandet av en kompensationsfond eller ändringar i dess verksamhet eller genomförande av, eller utbetalningar från, den kan innehålla direkta eller indirekta inslag av statligt stöd från medlemsstaten i den betydelse som avses i artikel 87.1 i fördraget, vilket i så fall kräver att kommissionen underrättas i förväg enligt artikel 88.3 i fördraget.
- (26) Medlemsstaternas möjlighet till tillståndsgivning för de samhällsomfattande tjänsterna kan kombineras med krav på sådana licensinnehavare att bidra till tillhandahållandet av samhällsomfattande tjänster.
- (27) Enligt direktiv 97/67/EG skall medlemsstaterna inrätta en eller flera nationella tillsynsmyndigheter för postsektorn, vilka skall vara juridiskt åtskilda och verksamhetsmässigt oberoende av postoperatörerna. Med hänsyn till dynamiken på den europeiska postmarknaden bör den viktiga roll de nationella tillsynsmyndigheterna spelar erkännas och främjas, särskilt när det gäller att säkerställa att monopoltjänsterna respekteras, utom i medlemsstater där det inte finns några monopoltjänster. I artikel 9 i direktiv 97/67/EG ges tillstånd till medlemsstaterna att gå längre än de mål som ställs upp i det direktivet.
- (28) Medlemsstaterna kan lämpligen förena tillståndsgivningen med krav på alla licensinnehavare att tillhandahålla öppna, enkla och icke kostsamma förfaranden för behandling av konsumenternas reklamationer oavsett om dessa gäller tjänster som tillhandahålls som samhällsomfattande tjänster, eller tjänster som tillhandahålls av operatörer som har tillstånd, däribland individuella licensinnehavare. Dessa förfaranden kan lämpligen också stå öppna för användare av alla posttjänster, oavsett om de är samhällsomfattande tjänster. Sådana förfaranden bör innehålla förfaranden för att avgöra ansvarsförhållanden då försändelser går förlorade eller skadas.
- (29) De som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster erbjuder normalt tjänster, t.ex. till stor- och företagskunder samt förmedlare av post från olika kunder, vilka ger dem möjlighet att gå in i postkedjan i olika led och på andra villkor jämfört med vad som gäller för vanliga brevöversändelser. När detta sker bör de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster tillämpa principerna om insyn och icke-diskriminering både mellan olika tredje parter och mellan tredje part och de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster av motsvarande slag. Med tanke på reglerna om icke-diskriminering måste sådana tjänster finnas tillgängliga även för privatkunder som använder posttjänster på liknande sätt.
- (30) I syfte att hålla Europaparlamentet och rådet informerade om utvecklingen på den inre marknaden för posttjänster bör kommissionen för dessa institutioner regelbundet lägga fram rapporter om tillämpningen av detta direktiv.
- (31) Det är lämpligt att skjuta upp det datum då direktiv 97/67/EG upphör att gälla till den 31 december 2008. Tillståndsförfaranden som fastställs i medlemsstaterna enligt direktiv 97/67/EG påverkas inte av denna tidpunkt.
- (32) Direktiv 97/67/EG bör ändras i enlighet med detta.
- (33) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av fördragets bestämmelser om konkurrens och frihet att tillhandahålla tjänster, som beskrivs i kommissionens meddelande om tillämpningen av konkurrensreglerna inom postsektorn och om utvärderingen av vissa statliga åtgärder i samband med posttjänster ⁽¹⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 97/67/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

1. Medlemsstaterna får även fortsättningsvis, i den utsträckning som det är nödvändigt för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna upprätthålls, låta vissa tjänster omfattas av monopol för den eller dem som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster. Dessa tjänster skall vara

⁽¹⁾ EGT C 39, 6.2.1998, s. 2.

begränsade till insamling, sortering, transport och överlämnande av inrikes brevförändelser och inkommande gränsöverskridande brevförändelser, vare sig det gäller ilförsändelser eller inte, inom de vikt- och prisgränser som framgår nedan. Viktgränsen skall vara 100 gram från och med den 1 januari 2003 och 50 gram från och med den 1 januari 2006. Dessa viktgränser gäller inte från och med den 1 januari 2003 om priset är lika med eller mer än tre gånger den allmänna avgiften för en brevförändelse av första vikt-klassen inom den snabbaste kategorin, eller från och med den 1 januari 2006 om priset är lika med eller mer än två och en halv gång denna avgift.

När det gäller den kostnadsfria posttjänsten för blinda och synskadade personer får undantag från vikt- och prisbegränsningar tillåtas.

I den utsträckning som det är nödvändigt för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna tillhandahålls, får direktreklam även fortsättningsvis omfattas av monopol inom samma pris- och viktgränser.

I den utsträckning som det är nödvändigt för att säkerställa att de samhällsomfattande tjänsterna tillhandahålls, till exempel när vissa sektorer av postverksamheten redan har liberaliserats eller på grund av postsektorns särskilda egenskaper i en medlemsstat, får utgående gränsöverskridande post även fortsättningsvis omfattas av monopol inom samma pris- och viktgränser.

2. Utväxling av dokument får inte omfattas av monopol.

3. Kommissionen skall slutföra arbetet med den prognosstudie som för varje medlemsstat skall bedöma konsekvenserna för de samhällsomfattande tjänsterna av att den inre marknaden för postsektorn genomförs fullt ut år 2009. På grundval av slutsatserna i denna studie skall kommissionen senast den 31 december 2006 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet tillsammans med ett förslag som, om lämpligt, bekräftar att den inre marknaden för postsektorn skall genomföras fullt ut år 2009 eller bestämmer andra åtgärder mot bakgrund av slutsatserna i studien."

2. I artikel 12 skall följande strecksatser läggas till:

"— När de som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster använder sig av specialavgifter, t.ex. gentemot stor- och företagskunder eller förmedlare av post från olika kunder, skall de tillämpa principerna om insyn och icke-diskriminering både på specialavgifterna och tillhörande villkor. Avgifterna skall ta hänsyn till de kostnader som sparats in jämfört med standardtjänster som erbjuder hela utbudet av tjänster för insamling, sortering, transport och överlämnande av enskilda försändelser och skall, tillsammans med de tillhörande villkoren, tillämpas lika såväl mellan olika tredje parter som mellan tredje part och tillhandahållare av samhällsomfattande tjänster av motsvarande slag. Sådana avgifter skall också gälla för privatkunder som använder posttjänster på liknande sätt.

— Korssubventionering av samhällsomfattande tjänster utanför den sektor som omfattas av monopol som sker med inkomster från tjänster innanför den sektor som omfattas av monopol skall vara förbjuden utom i fall där det kan visas att korssubventioneringen är absolut

nödvändig för att fullgöra särskilda skyldigheter i fråga om samhällsomfattande tjänster som införts på det konkurrensutsatta området. Bestämmelser med detta innehåll skall, förutom i de medlemsstater där tjänsterna inte omfattas av monopol, antas av de nationella tillsynsmyndigheterna som skall underrätta kommissionen om alla sådana åtgärder."

3. I artikel 19 skall första och andra stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna skall säkerställa att förfaranden utarbetas som är öppna för insyn, enkla och föga kostsamma för att handlägga användarnas klagomål, i synnerhet när det gäller förlust, stöld eller skada eller när kvalitetsnormerna för tjänsterna inte följs (inklusive förfaranden för att fastställa ansvaret i de fall där mer än en operatör är inblandad).

Medlemsstaterna får föreskriva att denna princip också tillämpas på mottagare av tjänster som

— inte omfattas av den samhällsomfattande tjänstens räckvidd i enlighet med definitionen i artikel 3, och

— omfattas av den samhällsomfattande tjänstens räckvidd i enlighet med definitionen i artikel 3, men som inte tillhandahålls av den som tillhandahåller samhällsomfattande tjänster.

Medlemsstaterna skall besluta om åtgärder för att säkerställa att de förfaranden som anges i första stycket gör det möjligt att lösa tvister på ett rättvist sätt och inom rimlig tid och att, i befogade fall, tillämpa ett system för återbetalning och/eller ersättning."

4. I artikel 22 skall tredje stycket ersättas med följande:

"De nationella tillsynsmyndigheterna skall ha som särskild uppgift att säkerställa att de förpliktelser som härrör från detta direktiv iakttas och skall, när så är lämpligt, inrätta kontroller och specifika förfaranden för att se till att de tjänster som omfattas av monopol beaktas. De kan även ha till uppgift att säkerställa överensstämmelse med konkurrensreglerna inom postsektorn."

5. Artikel 23 skall ersättas med följande:

"Artikel 23

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7 skall kommissionen vartannat år, och första gången senast den 31 december 2004, till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om tillämpningen av detta direktiv, inklusive relevant information om såväl utvecklingen inom sektorn, i synnerhet beträffande de ekonomiska, sociala och tekniska aspekterna samt de aspekter som rör sysselsättningen, som tjänsternas kvalitet. Denna rapport skall, om det är lämpligt, åtföljas av förslag till Europaparlamentet och rådet."

6. Artikel 27 skall ersättas med följande:

"Artikel 27

Bestämmelserna i detta direktiv skall, med undantag av artikel 26, upphöra att gälla den 31 december 2008 såvida inte annat beslutas i enlighet med artikel 7.3. Det tillståndsförfarande som avses i artikel 9 skall inte påverkas av detta datum."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 31 december 2002. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 10 juni 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 9 april 2002

om användningen av statligt stöd till kolindustrin i Frankrike för åren 1994 till 1997

[delgivet med nr K(2002) 1329]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2002/541/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 4 c i detta,

med beaktande av kommissionens beslut nr 3632/93/EKSG av den 28 december 1993 om gemenskapsregler för statsstöd till kolindustrin ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med artikel 88 i EKSG-fördraget ⁽²⁾ ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter, och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Den 26 augusti 1997 inlämnade fem franska företag ett klagomål till kommissionen mot det statliga företaget Charbonnages de France. Dessa fem företag var Thion & Cie, Maison Balland Brugneaux, Société Nouvelle Vinot Postry, Etablissements Lekieffre, och Charbogard (nedan kallade de klagande).
- (2) I klagomålet anförs att statligt stöd som Frankrike på årsbasis och efter kommissionens godkännande beviljat Charbonnages de France inom ramen för beslut nr 3632/93/EKSG har använts på ett icke godkänt sätt. Klagomålet syftar till att kritisera att företaget Charbonnages de France har sålt kol till ett generellt lägre pris än världsmarknadspriset, något som därmed har hindrat all konkurrens. Detta pris skall ha möjliggjorts endast genom otillåtlig användning av statligt stöd som Frankrike beviljat Charbonnages de France för att stödja företagets kolproduktion. Enligt de klagande har detta förfarande medfört snedvridning av konkurrensen på den franska marknaden för importerat kol till industri-, bostads- och tjänstesektorn. De klagande grundar särskilt sin argumentation på bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1993, s. 12.

⁽²⁾ EGT C 99, 10.4.1999, s. 9.

- (3) Till följd av detta klagomål och för att undersöka om det var välgrundat begärde kommissionen kompletterande upplysningar från de klagande. Två bilagor till klagomålet inlämnades av de klagande, den 19 februari 1998 och den 19 oktober 1998.
- (4) Kommissionen har haft överläggningar med företrädare för Charbonnages de France och de franska myndigheterna. Möten ägde rum den 22 januari, den 15 september och den 2 oktober 1998. I en skrivelse från kommissionen av den 26 november 1998 informerades Frankrike även om vilka eventuella överträdelser mot gemenskapsrätten som de förhållanden som ligger till grund för klagomålet kan utgöra.
- (5) De uppgifter som lämnades av de franska myndigheterna räckte inte för att de klagandes påståenden skulle kunna tillbakavisas. Kommissionen skickade därför den 9 februari 1999 en formell underrättelse till den franska regeringen, med en redogörelse för bakgrunden till klagomålet och de rättsliga principer som eventuellt hade överträtts⁽³⁾. Kommissionen uppmanade Frankrike att lägga fram hållbara argument utifrån vilka det skulle vara möjligt att dra slutsatsen att stödet till Charbonnages de France var förenligt med gemenskapsrätten, om så var fallet. Frankrike besvarade kommissionens formella underrättelse genom en skrivelse av den 8 april 1999.
- (6) Kommissionens formella underrättelse avsåg stöd till den franska kolindustrin som beviljats genom kommissionens beslut 95/465/EKSG⁽⁴⁾, 95/519/EKSG⁽⁵⁾ och 96/458/EKSG⁽⁶⁾, för åren 1994, 1995 och 1996. Kommissionen hade även beräknat det stödbelopp som antogs vara oförenligt för året 1997. Stödet för detta år anmäldes av Frankrike den 31 juli 1997 och godkändes genom kommissionens beslut 2001/85/EKSG⁽⁷⁾, dock med förbehåll för ett belopp på 35 miljoner franska franc som kommissionen skall besluta om efter att ha granskat det klagomål som är föremål för detta beslut. Det totala stödbelopp som antas vara oförenligt för dessa fyra år har beräknats till 209,9 miljoner franska franc. Detta belopp påverkar inte bedömningen av om vissa stödbelopp som den franska staten har betalat ut eller föreslår skall betalas ut till Charbonnages de France för senare år är oförenliga med bestämmelserna. Kommissionens beslut har heller ingen påverkan på eventuella fall av talan som de klagande har väckt vid nationella domstolar eller i andra instanser, rörande åtgärder som vidtagits av Charbonnages de France och som omfattas av detta beslut eller andra åtgärder, eventuellt för åren före 1994. Beslutet gäller huruvida användningen av statligt stöd till kolindustrin inom ramen för företaget Charbonnages de France är förenligt med bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG.
- (7) I sin formella underrättelse till Frankrike uppmanade kommissionen även övriga medlemsstater och övriga berörda parter att lämna synpunkter. Som svar på denna uppmaning skickade Förenade kungariket i en skrivelse av den 7 maj 1999 en rad synpunkter. Dessa har skickats till Frankrike.

II. BESKRIVNING

II.1 Berörda parter

- (8) De klagande bedriver en verksamhet som omfattar import och vidareförsäljning av kol på den franska marknaden.
- (9) Charbonnages de France är en företagskoncern som framför allt omfattar tre offentliga industri- och affärsföretag. Det gäller det offentliga industri- och affärsföretaget Charbonnages de France (EPIC Cdf), Houillères du Bassin de Lorraine (kolfältet i Lorraine) och Houillères de Bassin du Centre et du Midi (kolfältet i Centre-Midi).
- (10) EPIC Cdf grundades genom en lag om nationalisering som antogs den 17 maj 1946. Genom denna lag inrättades ett monopol på driften av gruvor med mineraliska bränslen till förmån för EPIC Cdf och kolfälten. I dekret nr 59-1036 av den 14 september 1959 fastställs ansvarsfördelningen mellan

⁽³⁾ EGT C 99, 10.4.1999, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT L 267, 9.11.1995, s. 46.

⁽⁵⁾ EGT L 299, 12.12.1995, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 191, 1.8.1996, s. 45.

⁽⁷⁾ EGT L 29, 31.1.2001, s. 45.

dessa organ. Enligt artikel 27 i dekretet skall EPIC Cdf vara ett organ för ledning, samordning, kontroll och ägande. Det skall svara för den övergripande ledningen av kolfälten och fastställa allmänna regler för hur dessa skall fullgöra sitt uppdrag. Det skall fastställa och upprätta juridiska och finansiella strukturer, och företräda kolfälten gentemot offentliga myndigheter och alla organ med befogenheter på nationell och internationell nivå. Enligt artikel 39 i samma dekret utgör kolfälten produktions-, drifts- och försäljningsenheter som bland annat har till uppgift att ansvara för förstatligade företag och gruvor och säkerställa utvinningen av kolfyndigheterna. Kolfälten är skyldiga att säkerställa finansiell balans i gruvdriften och får för detta ändamål ta upp lån under kontroll och ledning av EPIC Cdf.

- (11) Övriga enheter inom företaget Charbonnages de France omfattas av olika privaträttsliga ordningar. I företagskoncernen ingår bland annat en sammanslutning för att tillvarata medlemmarnas ekonomiska intressen (CdF Energie), och industribolaget för utveckling av kolenergi och kombinerad el- och värmeproduktion (Société Industrielle pour le Développement de l'Energie charbon et de la Cogénération – Sidec).
- (12) CdF Energie har monopol på kolförsäljning inom företaget Charbonnages de France. Sammanslutningen syftar främst till att i förlängningen av medlemmarnas näringsverksamhet svara för den totala försäljningen i Frankrike och i utlandet av fasta mineraliska bränslen som produceras av medlemmarna och den totala försäljningen av övriga fasta mineraliska bränslen som medlemmarna reserverar för den franska marknaden. Sammanslutningen svarar för eller ser till att andra svarar för alla transaktioner rörande köp av importerat kol, som används eller säljs i Frankrike av medlemmarna och deras direkt eller indirekt kontrollerade dotterbolag. Kolfältet i Lorraine, kolfältet i Centre-Midi, EPIC Cdf och Filianor, ett dotterbolag som helt ägs av Charbonnages de France, innehar 45,19 %, 25,95 %, 22,66 % respektive 6,20 % av kapitalet i CdF Energie. Enligt de uppgifter som lämnades av de franska myndigheterna den 8 april 1999 bildades ett nytt bolag under namnet CdF Energie SA i början av 1999, för övrigt samma datum som upplösningen av CdF Energie inleddes.
- (13) Sidec är ett aktiebolag vars verksamhet består i att finansiera projekt rörande anläggningar för ång- och elproduktion med kol som huvudsakligt bränsle, samt att driva dessa anläggningar. Under den period som omfattas av detta beslut innehade Charbonnages de France 56 % av kapitalet i Sidec, delvis via ett av koncernens dotterbolag.

II.2 Den berörda marknaden

- (14) Enligt de klagande påverkar den icke godkända användningen av statligt stöd som betalats ut till Charbonnages de France för att täcka förluster i samband med koldriften konkurrensförhållandena på marknaden för distribution och försäljning av kol till industri-, bostads- och tjänstesektorns konsumenter, med undantag för den egna förbrukningen inom Charbonnages de France och leveranserna till företaget Electricité de France och stålindustrin. Den egna förbrukningen inom Charbonnages de France, i synnerhet den som är avsedd för elproduktion till Société Nationale d'Electricité et de Thermique (SNET), utgör i själva verket en marknad som de klagande inte har tillträde till. På samma sätt levererar inga i Frankrike verksamma kolhandlare kol till stålsektorn eller till Electricité de France. De får leveranser direkt från producenterna eller via internationellt verksamma *traders*. Den marknad som de klagande beskriver utgör därmed ett marknadssegment som kännetecknas av särskilda konkurrensförhållanden inom ramen för marknaden för ångkol.
- (15) År 1995 omfattade denna marknad 4 miljoner ton kol. Försäljningen till de olika sektorer som anges i punkt 14 fördelar sig som följer:

	(Miljoner ton)	
	Kol producerat i Frankrike	Importerat kol
Bostads- och tjänstesektorn	0,66	0,52
Industrisektorn (*)	0,93	1,87
Totalt	1,59	2,39

(*) Häri ingår inte stålindustrin, Electricité de France, och egen förbrukning för Charbonnages de France.

- (16) CdF Energie har i kraft av sin ställning som agent med ensamrätt på försäljningen av fasta mineraliska bränslen som produceras inom företaget Charbonnages de France svarat för hela försäljningen av franskproducerat kol. Av 2,4 miljoner ton kol som importerades från tredje land salufördes 1 miljon ton av CdF Energie och 1,4 miljoner ton av olika handlare, däribland de klagande. År 1997 var marknaden i stort sett densamma och omfattade 3,7 miljoner ton. Av dessa hade 1,9 miljoner ton inhemskt ursprung och 1,8 miljoner ton kom från tredje land.

II.3 De kritiserade åtgärderna

II.3.a Prisgarantin

- (17) Sidec ställer en koldriven värmeanläggning till sina industrikunders förfogande. Enligt avtalet skall Sidec finansiera, uppföra, driva och ansvara för dessa anläggningar för produktion av ånga och värme. Anläggningarna skall förbli i Sidecs ägo under hela avtalstiden på tio eller tolv år, med möjlighet till fem års förlängning. Under denna period skall det vara möjligt att betala av investeringen. I kombination med att Sidec ställer detta till förfogande skall Sidec ansvara för kolleveranserna till de anläggningar som ställs till avtalsparternas förfogande. Kolet levereras av CdF Energie, som har ensamrätt på koldistributionen inom Charbonnages de France.
- (18) Den producerade energin faktureras av Sidec till kunderna på basis av antal förbrukade värmeenheter. Försäljningspriset för dessa värmeenheter beräknas utifrån olika faktorer, bland annat amortering, kommunal företagsskatt, försäkringar, underhåll, drift, hyra och pris på levererat bränsle, i detta fall det kol som levereras av CdF Energie.
- (19) Utöver dessa tjänster innehåller avtalet mellan Sidec och Sidecs industrikunder en prisgarantiklausul. Denna klausul syftar till att garantera användarna av den energi som framställs med hjälp av kolet att priset förblir konkurrenskraftigt under hela avtalstiden. Priset fastställs i förhållande till konkurrerande bränslen, i första hand eldningsolja. Med andra ord garanterar Sidec kunderna att försäljningspriset per värmeenhet som framställs med hjälp av kol alltid skall ligga under eller motsvara priset per värmeenhet som framställs med hjälp av eldningsolja. I avtalen anges en metod för att beräkna detta referenspris.
- (20) Enligt de klagande har Charbonnages de France genom detta förfarande lagt under sig en stor del av marknaden för importerat kol till industrisektorn. Med hjälp av dessa affärsmetoder har man vidare försäkrat sig om kundernas lojalitet, genom att låta dem ingå långtidskontrakt. Sidec har härigenom försäkrat sig om en marknad för förbränningsanläggningar motsvarande en miljard franska franc.
- (21) En förutsättning för garantin var ursprungligen att världsmarknadspriserna på kol och tung eldningsolja var jämförbara, men gynnade kol. De första avtalen ingicks mycket riktigt i början av åttiotalet, som präglades av höga oljepriser. När den "omvända oljeprischocken" kom 1986 gjorde den kraftiga prissänkningen på oljeprodukter att Sidec tvingades att införa prisgarantimekanismen varaktigt, eftersom priset per värmeenhet som framställts med hjälp av eldningsolja visade sig vara mer konkurrenskraftigt. Enligt de avtal som Sidec ingått ledde prisgarantin till en sänkning av de rörliga delarna av priset per värmeenhet som framställts med hjälp av kol, och framför allt till en sänkning av priset på detta bränsle.
- (22) CdF Energie bär kostnaden för tillämpningen av denna prisgaranti, som gör att Sidec kan minska priset per kolvärmeenhet som faktureras till Sidecs kunder. Av resultaträkningen för CdF Energie framgår också att CdF Energie ger omfattande rabatter på sin fakturering av kol, och att en del av dessa rabatter gynnar Sidec. I bilagorna till Sidecs balans- och resultaträkning anges uttryckligen att Sidec rutinmässigt ger kunder som köper ånga prisgarantier på kol och kolvåten. Dessa täcks helt av motsvarande garantier från CdF Energie, med undantag för enstaka avtal där Sidec själv bär kostnaden för tillämpningen av prisgarantin.

(I franska franc)

	1994	1995	1996	1997
Prisnedsättningar/rabatter/återbetalningar som beviljas av CdF Energie	54 219 281	58 015 980	25 354 968	18 602 297

- (23) Dessa omfattande rabatter till Sidec gör i själva verket att CdF Energie säljer såväl inhemskt som importerat kol till ett pris som ligger under den internationella säljkursen för industrikol av samma typ som säljs på den konkurrensutsatta marknaden (se punkt 35). Dessa rabatter leder följaktligen till att CdF Energie säljer kol till Sidec till ett pris som understiger företagets anskaffningskostnader för importerat kol.
- (24) EPIC Cdf återbetalar i sin tur till CdF Energie ett belopp motsvarande de rabatter som Sidec beviljats inom ramen för prisgarantin. Dessa belopp återfinns i resultaträkningen för CdF Energie under rubriken "Kompensation från CdF för prisgarantin". Dessa belopp tas närmare bestämt upp som rörelseintäkter, något som visar hur återkommande och vanligt detta förfarande var. I resultaträkningen för EPIC Cdf tas beloppen upp som särskilda kostnader. I bilagorna framhålls att det som avses är "att CdF täcker prisgarantier som koncernens kunder beviljats inom ramen för avtal där kunden förbinder sig att använda kol (då priset på konkurrerande energislag visar sig vara lägre) ⁽⁸⁾".

(I franska franc)

	1994	1995	1996	1997
Kompensation från EPIC Cdf för prisgarantin	22 466 500	35 016 000	11 000 000	10 011 701

II.3.b Förskott till kommersiella investeringar

- (25) CdF Energie erbjuder vissa av sina kunder gratistjänster, exempelvis installation av dammsugningssystem och iordningställande av lagerutrymmen för kol. Dessa tjänster kopplas till ett köpåtagande där kunderna förbinder sig att köpa kol av CdF Energie och utgör därför en metod för att knyta kunderna till sig.
- (26) Dessa gratistjänster har finansierats av EPIC Cdf, via förskott som betalats ut till CdF Energie och som 1994 uppgick till 33 139 626 franska franc ⁽⁹⁾. Under följande år bibehölls förskotten inom CdF Energie.
- (27) Vidare bör påpekas att CdF Energie kostnadsfritt ställer värmeanläggningar till kundernas förfogande, så kallade "visningsvärmeanläggningar". Dessa värmeanläggningar ägs av CdF Energie, och finansieras av EPIC Cdf.

II.3.c Permanenta förskott

- (28) Medlemmarna i CdF Energie bidrar ekonomiskt till den ekonomiska intressesammanslutningens verksamhet genom permanenta förskott. I början av 1994 uppgick dessa förskott till 20 446 728 franska franc, motsvarande 53 586 354 franska franc som utgjorde summan av alla förskott från medlemmarna i CdF Energie, minskat med 33 139 626 franska franc motsvarande förskotten till kommersiella investeringar. Dessa förskott har under senare år bibehållits inom CdF Energie. De permanenta förskotten har betalats ut av ledamöterna i CdF Energie proportionellt mot deras andel i den ekonomiska intressesammanslutningen.
- (29) Andra belopp har från och med år 1994 bokförts som "förskott från medlemmarna" i balansräkningen för CdF Energie. Enligt Frankrike rör sig emellertid detta om belopp som sammanhänger med att CdF Energie bibehållit sitt positiva resultat. Till följd av sammanslutningens juridiska struktur tillhör resultatet de medlemmar som grundat CdF Energie. Det förhållande att största delen av resultatet bibehållits inom företaget har därför inte på sedvanligt sätt redovisats under reservposten, utan man har istället upprättat posten "förskott från medlemmarna".

⁽⁸⁾ EPIC Cdf, Balans- och resultaträkning 1995, kommentarer till resultaträkningen, s. 19.

⁽⁹⁾ CdF Energie: Balans- och resultaträkning och bilaga av den 31 december 1995, s. 28 och 29.

II.3.d Kostnader för partihandel med kol

- (30) CdF Energie rymmer två verksamheter som företaget anser vara åtskilda, i synnerhet i företagets bokföring. Å ena sidan saluför CdF Energie fasta mineraliska bränslen som produceras inom koncernen Charbonnages de France. För dessa uppstår man provision som faktureras till koncernens dotterbolag, och som bokförs som sådan i resultaträkningen ⁽¹⁰⁾. Å andra sidan bedriver CdF Energie partihandel med kol. Denna verksamhet ligger till grund för posterna "varuköp" och "varuförsäljning" i resultaträkningen för CdF Energie. I första hand hänför den sig till handeln med importerat kol. CdF Energie har anpassat sin resultaträkning till dessa två huvudverksamheter, nämligen agenturverksamheten och partihandeln ⁽¹¹⁾.
- (31) Vid en kostnadsanalys för båda dessa verksamheter ⁽¹²⁾ framgår att partihandeln med kol inte bär den andel driftskostnader som den medför för alla andra aktörer. Man kan konstatera att vissa kostnader saknas, och istället helt belastar agenturverksamheten, där den tas upp under "övriga driftskostnader". Det gäller särskilt följande kostnader för år 1995:

(I franska franc)

	1995
Elektricitet, vatten, gas, tillhandahållande av kontorsutrustning och kontorsmaterial	543 535
Hyra av kontorslokaler och parkering	3 023 546
Extern personal	3 358 696
Lön och traktamenten, sociala avgifter	37 549 460

Denna metod för att fördela kostnaderna för CdF Energie leder för året 1995 till en omfattande förlust för agenturverksamheten och en vinst för partihandeln

(I franska franc)

	Intäkter	Kostnader	Resultat
Partihandel	447 845 758	420 483 327	27 362 431
Agenturverksamhet	39 618 956	62 410 011	- 22 791 055

II.4 Grunden till den formella underrättelsen

- (32) Efter att ha granskat det inlämnade klagomålet ansåg kommissionen i sin formella underrättelse av den 9 februari 1999 att det var möjligt att de kritiserade åtgärder som beskrivs i punkterna 17-31 hade finansierats med hjälp av statligt stöd som Frankrike beviljats för att stödja kolproduktionen. Enligt kommissionen skulle EPIC Cdf inte ha kunnat betala ut kompensation för prisgarantierna och finansiera kommersiella investeringar med hjälp av förskott, utan det stöd som betalades ut av den franska staten. Såväl räkenskaperna för EPIC Cdf som de konsoliderade räkenskaperna för hela Cdf-koncernen uppvisar förluster på flera miljarder franska franc per år. Endast med hjälp av statligt stöd har det varit möjligt att formellt få räkenskaperna i balans.

⁽¹⁰⁾ Provisionen fakturerades år 1995 till HBL, HBCM, Cokes de Drocourt, Agglonord, Agglocentre och CTBR. (CdF Energie: Balans- och resultaträkning samt bilaga av den 31 december 1995, s. 43).

⁽¹¹⁾ Se även punkt 16.

⁽¹²⁾ CdF Energie: Balans- och resultaträkning samt bilaga av den 31 december 1995, s. 37 till 42.

- (33) När det gäller de permanenta förskotten från medlemmarna i CdF Energie, anser kommissionen att de utgör ett ekonomiskt bidrag till driften av den ekonomiska intressesammanslutningen. Förskotten har åtminstone delvis finansierats med hjälp av det statliga stödet till kolproduktionen, så till vida att medlemmarna i CdF Energie, i synnerhet de båda kolfälten, årligen uppbär statligt stöd via EPIC Cdf. Således används stöd avsett att täcka förluster i samband med driften av kolfälten delvis till att årligen finansiera driftskostnader för CdF Energie.
- (34) I artikel 3 i beslut nr 3632/93/EKSG föreskrivs ett lägsta pris som skall beaktas vid beräkningen av stöd för att täcka förluster i samband med koldriften, vilket skall vara detsamma som världsmarknadspriset på kol. Av beslutet framgår även att stödet uteslutande skall förbehållas produktion av gemenskapskol. Det förefaller dock som om Sidec fått kolleveranser från CdF Energie till ett pris under världsmarknadspriset, såväl när det gäller gemenskapskol som importerat kol. Detta förfarande har endast varit möjligt tack vare det statliga stödet till kolproduktionen. Kommissionen anser också att det kan vara fråga om en dubbel överträdelse av gemenskapsrätten, framför allt genom förfarandet med prisgarantin. Detta förfarande har inte bara gjort det möjligt att sälja kol på den franska marknaden till ett pris under världsmarknadspriset, utan även tjänat till att subventionera importerat kol.
- (35) Kommissionens antagande att priset på kol som CdF Energie sålde till Sidec år 1994 och under följande år låg under världsmarknadspriset, bygger huvudsakligen på en analys av uppgifter som hänför sig till 1993.
- a) Kommissionen har framför allt grundat sig på en särskild rapport från Sidecs revisorer. För det räkenskapsår som löpte ut den 31 december 1993 anges att "leveranserna från CdF Energie av det kol som krävs för Sidecs industriproduktion har legat till grund för faktureringar motsvarande ett belopp av 164 896 299 franska franc".
- b) Av det klagomål som de klagande inlämnat framgår att de kolkvantiteter som CdF Energie levererade till Sidec torde uppgå till cirka 700 000 ton för 1993. I detta sammanhang är det värt att notera att Frankrike i sin skrivelse av den 8 april 1999 uppgav att dessa leveranser uppgick till 722 300 ton för 1994, 741 200 ton för 1995 och 720 400 ton för 1996. Dessa uppgifter bekräftar följaktligen de klagandes uppskattade volym för 1993 års leveranser.
- c) Med hänsyn till uppgifterna under punkterna a och b kan man uppskatta att det genomsnittliga pris som fakturerades till Sidec av CdF Energie för 1993 uppgick till cirka 235,56 franska franc per ton kol (164 896 299 franska franc för 700 000 ton kol). Detta genomsnittliga pris låg klart under världsmarknadspriset på ångkol, som i medeltal uppgick till 252,85 franska franc för 1993⁽¹³⁾. De klagande kommer till samma slutsats när de jämför de kolpriser som CdF Energie fakturerat till Sidec med bland annat de genomsnittliga priser som publicerats av Comité Professionnel du Pétrole (branchkommittén för olja) och av INSEE (det franska nationella institutet för statistik och ekonomiska studier).
- (36) Kommissionen påpekar vidare att statligt stöd inte får leda till snedvridningar av konkurrensen eller diskriminering inom gemenskapen. När det gäller år 1993 har kommissionen dock konstaterat att EPIC Cdf betalade ut ett belopp på 50 680 000 franska franc till CdF Energie i form av kompensation för prisgarantier⁽¹⁴⁾. Med ledning av de försäljningsvolymerna kol som CdF Energie fakturerade till Sidec, kan man uppskatta att den kompensation som utgick till CdF Energie i form av prisgarantier uppgick till cirka 72,40 franska franc per ton (50 680 000 franska franc för 700 000 ton kol – se uppgifterna i punkt 35). Härav måste man därför dra slutsatsen att det pris som CdF Energie skulle ha fakturerat, om inte Sidec beviljats rabatter för prisgarantierna, skulle ha uppgått till 307,96 franska franc per ton, det vill säga 235,56 franska franc (det faktiska belopp som fakturerades till Sidec – se punkt 35), plus 72,40 franska franc (motsvarande rabatten för prisgarantin). Detta pris på 307,96 är klart högre än det genomsnittliga priset på 252,85 franska franc som tillämpades på världsmarknaden under 1993. Följaktligen har det stöd som gjort det möjligt att finansiera de kritiserade åtgärderna, i synnerhet kompensationen för prisgarantierna, lett till att dotterbolagen till Charbonnages de France fått en konkurrensfördel i förhållande till de klagande kolimportföretagen.

⁽¹³⁾ Priset på importerat ångkol från tredje land. Genomsnittligt gemenskapspris beräknat på cif-priset fritt gränsen vilket skall meddelas kommissionen inom ramen för beslut 77/707/EKSG (EGT L 292, 16.11.1977, s. 11) och 85/161/EKSG (EGT L 63, 2.3.1985, s. 20).

⁽¹⁴⁾ CdF Energie: Balans- och resultaträkning samt bilaga av den 31 december 1993, s. 3.

- (37) Med hänsyn till situationen på kol- och energimarknaden såväl i Frankrike som internationellt, har kommissionen ansett att man på goda grunder kunde anta att kommissionens slutsatser rörande de priser som CdF Energie tillämpade 1993 var exakt överförbara till år 1994 och följande år.

III. FRANKRIKES SYNPUNKTER

- (38) Enligt de franska myndigheterna har det statliga stöd som den franska staten beviljat för kolproduktion använts enligt kommissionens beslut om godkännande. När det gäller de kritiserade åtgärderna skall de ha finansierats med hjälp av avkastningen från de verksamheter i Charbonnages de France som genererar vinstmarginaler och utdelning och som bidrar till koncernens konsoliderade resultat.
- (39) För övrigt har de transaktioner som genomförts av EPIC Cdf, CdF Energie och Sidec "varit rationella ur ekonomisk synpunkt och de kan inte kritiseras med hänsyn till reglerna för statligt stöd". När det gäller det kostnadsfria tillhandahållandet av diverse utrustning till köpare av kol, handlar det om kommersiella tjänster som är tilläggstjänster till dessa aktörers huvudsakliga tjänster, vilket är normal affärspraxis. Vad avser de permanenta förskotten från medlemmarna i CdF Energie, uppges detta vara ett normalt förfarande för en ekonomisk intressesammanslutning, som saknar kapital. De franska myndigheterna anser slutligen att systemet med prisgarantier inte i sig kan kritiseras. "När avtalen hade ingåtts gjorde det höga priset på eldningsolja att prisgarantin framstod som en symbolisk garanti som inte var en central aspekt i valet av leverantör". "Detta ärende bör ses mot bakgrund av den situation som rådde i början av åttiotalet och som präglades av höga oljepriser och strävandet efter en diversifiering av energitillgångarna". Dessutom försökte CdF Energie redan 1988, i samband med att energipriserna vände nedåt, få till stånd en omförhandling av avtalen för att göra dem mindre betungande för koncernen.
- (40) De franska myndigheterna understryker slutligen att de aktuella åtgärderna haft mycket begränsade effekter på konkurrensen, tvärtom vad kommissionen hävdar. Till stöd för detta påstående hävdar Frankrike att den relevanta marknaden inte utgörs av konsumentmarknaden inom industri-, bostads- och tjänstesektorn, med undantag för den egna förbrukningen inom gruppen Charbonnages de France och leveranserna till företaget Electricité de France och till stålindustrin. Marknaden bör utsträckas till att omfatta ångkol, och dessutom inte enbart begränsas till den franska marknaden, eftersom denna produkt saknar särskilda kännetecken och kan användas i hela världen. Enligt Frankrike bör den aktuella marknaden utsträckas till att även omfatta andra energikällor som kan användas för samma ändamål som ångkol, i detta fall gas och eldningsolja. De marknadsandelar som innehas av CdF Energie på denna utökade marknad skulle till syvende och sist vara mycket små.

IV. SYNPUNKTER FRÅN FÖRENADE KUNGARIKET

- (41) De brittiska myndigheterna betonar bristen på insyn i finansieringen av verksamheten inom ramen för koncernen Charbonnages de France. Förbindelserna mellan i synnerhet EPIC Cdf, kolfältet i Lorraine, kolfältet i Centre-Midi, CdF Energie, Filianor och Sidec möjliggör korssubventioner mellan koncernens olika verksamheter, både genom direktfinansiering och genom att man tillhandahåller gratistjänster.
- (42) Enligt Förenade kungariket tycks de uppgifter som framförs i kommissionens formella underrättelse av den 9 februari 1999 bekräfta att en del av det stöd som i princip är avsett för stöd till kolproduktionen har använts för icke godkända ändamål, som inte är förenliga med beslut nr 3632/93/EKSG och med kommissionens beslut om godkännande av stödet.

V. BEDÖMNING

V.1 Bedömning av åtgärdernas karaktär av statligt stöd

- (43) I sin formella underrättelse av den 9 februari 1999 uppmanade kommissionen Frankrike att lägga fram "en rapport om hur det affärsmässiga och finansiella arrangemang" som Charbonnages de France inrättat hade fungerat. Rapporten skulle bland annat innehålla följande uppgifter:

- a) Varifrån förskotten från medlemmarna i CdF Energie härrörde.
- b) Varifrån de medel härrörde som gjort det möjligt för EPIC Cdf att sedan 1994 betala ut kompensation för prisgarantin till CdF Energie.
- (44) De franska myndigheterna har uppgivit att förskotten från medlemmarna inte kan härröra från statligt stöd eller statliga subventioner, som var "öronmärkta", utan i stället härrör från det positiva resultatet för dotterbolagen till Charbonnages de France. De franska myndigheterna har samma svar när det gäller det förhållande att EPIC Cdf betalat ut kompensation för prisgarantin. "Transaktioner rörande dessa avtal redovisas i EPIC Cdf:s bokföring under posten extraordinära resultat och har finansierats via det positiva resultatet för EPIC:s dotterbolag".
- (45) Kommissionen konstaterar att Frankrike inte lämnar några uppgifter som kan understödja påståendet att det stöd som kommissionen beviljat för att stödja kolproduktionen var "öronmärkt" för detta ändamål och inte heller att de medel som användes för att finansiera de kritiserade åtgärderna härrörde från det positiva resultatet för dotterbolagen till Charbonnages de France. När det gäller det stöd som kommissionen godkänt inom kolsektorn inskränker sig Frankrike till att påminna om hur stödet fördelar sig på de stödkategorier som anges i beslut nr 3632/93/EKSG. Denna fördelning återfinns i den franska statens årliga anmälningar av stödet till kolindustrin och i kommissionens beslut om godkännande, men det ger ingen upplysning om hur stödmottagaren faktiskt har disponerat stödet.
- (46) Enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG påminner de franska myndigheterna om att stödet till kolindustrin delvis har använts för att "täcka skillnaden mellan produktionskostnaden och försäljningspriset för de kolkvantiteter som brutits". Förfarandet med prisgarantin är en av de faktorer som påverkar värdet av denna skillnad, eftersom rabatter och återbetalning bidrar till att sänka försäljningspriset på kol som bryts av Charbonnages de France. Det finns dock inga uppgifter som visar att en del av denna skillnad har täckts med hjälp av stöd från den franska staten, och att en annan del av denna skillnad – motsvarande minskningen av kolpriset till följd av prisgarantin – däremot har täckts med hjälp av det positiva resultatet för vissa dotterbolag till Charbonnages de France. Det förefaller tvärtom helt logiskt att anta att den sammanlagda förlusten i samband med koldriften i Frankrike har täckts med hjälp av statligt stöd, alltså även de förluster som beror på att försäljningspriset på kol sänkts till följd av att prisgarantimekanismen tillämpats.
- (47) När det gäller de permanenta förskotten från medlemmarna i CdF Energie bör man komma ihåg att de betalas ut av medlemmarna i den ekonomiska intressesammanslutningen proportionellt mot var och ens deltagande. Med andra ord bidrar enbart de båda kolfälten (kolfältet i Lorraine och kolfältet i Centre-Midi) med cirka 71,14 % av dessa förskott. Det är svårt att se hur dessa båda enheter som ansvarar för brytningen av kolfyndigheterna i Frankrike, en verksamhet som varje år genererar förluster på flera miljarder franska franc, skulle ha kunnat finansiera förskotten till CdF Energie på något annat sätt än genom att finansiera dem med hjälp av statligt stöd som beviljats just för att stödja kolproduktionen.
- (48) Frankrike åberopar det förhållande att Charbonnages de France är en industrikoncern vars konsoliderade räkenskaper utöver kolbrytningen omfattar andra verksamheter som genererar vinstmarginaler och utdelningar. Kompensationen för prisgarantin skall ha finansierats via avkastningen från dessa verksamheter, som bidrar till att det konsoliderade resultatet för Charbonnages de France hamnar kring 500 miljoner franska franc varje år.
- (49) Eftersom man åberopar konsolideringsbegreppet i syfte att presentera resultatet för en koncern bestående av olika företag som om dessa utgjorde en enda enhet, anser kommissionen att resultatet från de verksamheter som går med vinst först borde räknas av från det negativa resultatet för de av gruppens verksamheter som går med förlust. Om man tar fasta på det argument Frankrike åberopar, bör man vid analysen av behovet av statligt stöd för att täcka förluster i samband med kolbrytningen beakta det konsoliderade resultatet, det vill säga efter det att den konsoliderade koncernens sammanlagda intäkter belastats med samma koncerns totala kostnader. Frankrikes ståndpunkt är härvidlag inkonsekvent. När det gäller förluster i samband med kolproduktionen skall enligt Frankrike konsolideringen av räkenskaperna, och det påföljande täckandet av underskottet för vissa dotterbolag med hjälp av vinsten från andra dotterbolag, endast tillämpas på det underskott som är ett resultat av kompensationen för den prisgaranti som bekostades av EPIC Cdf.

- (50) Enligt kommissionens formella underrättelse framgår det vidare tydligt av räkenskaperna för Charbonnages de France att EPIC Cdf inte skulle ha varit i stånd att betala ut kompensation för prisgarantin och finansiera kommersiella investeringar via förskott, utan statligt stöd från den franska staten. Såväl räkenskaperna för EPIC Cdf som de konsoliderade räkenskaperna för koncernen Charbonnages de France uppvisar förluster på flera miljarder franska franc per år. Det framgår tydligt av räkenskaperna för 1995 att det endast är tack vare statligt stöd som det är möjligt att uppnå formell balans i räkenskaperna. År 1995 hade Charbonnages de France en årsomsättning på 8 270 miljarder franska franc. Det konsoliderade nettoresultatet för hela koncernen uppgick till ett negativt belopp på 4 167 miljarder franska franc, vilket motsvarar drygt halva omsättningen. Enligt Charbonnages de France gjorde det gradvis minskade statliga stödet "att koncernen, som under de båda senaste åren hade stabiliserat sin finansiella skuldsättning, inte kunde bibehålla denna utveckling. Skuldsättningen ökade därför kraftigt under 1995, och överskred 29 miljarder franc. Detta medförde extra finansiella avgifter som i sin tur försämrade resultatet". Kommissionen anser därför att koncernen Charbonnages de France för sin fortsatta verksamhet och överlevnad är beroende av att den franska staten betalar ut statligt stöd till kolindustrin. Finansieringen av de förfaranden som nämns ovan kan därför inte ha något annat ursprung än detta stöd.
- (51) Med hänsyn till det ovanstående anser kommissionen att de belopp som EPIC Cdf betalat ut till Cdf Energie i form av kompensation för prisgarantin, belopp som Cdf Energie i sin tur betalat ut till Sidec, motsvarande 78 494 201 franska franc, härrör från det statliga stöd som den franska staten varje år betalat ut för att täcka förluster i samband med koldriften.
- (52) Kommissionen anser också att de belopp för kommersiella investeringar som finansierats genom förskott från EPIC Cdf till Cdf Energie, motsvarande 33 139 626 franska franc, härrör från det statliga stöd som den franska staten varje år betalat ut för att täcka förluster i samband med koldriften. Med tanke på att förskotten till Cdf Energie haft permanent karaktär, bör hela beloppet på 33 139 626 franska franc anses härröra från det statliga stöd som årligen betalats ut av Frankrike.
- (53) Kommissionen anser slutligen att de permanenta förskotten till Cdf Energie, dels från EPIC Cdf och dels från de båda kolfälten i Lorraine och Centre-Midi, även de härrör från det statliga stöd Frankrike betalat ut för att täcka förluster i samband med kolbrytningen. Medlemmarna i Cdf Energie bidrar till den ekonomiska intressesammanslutningens drift i förhållande till sitt deltagande. Härav följer att förskotten från EPIC Cdf och kolfälten i Lorraine och Centre-Midi motsvarar 93,8 % av de sammanlagda förskotten från medlemmarna i Cdf Energie, det vill säga totalt 19 179 031 franska franc. Med tanke på att förskotten till Cdf Energie haft permanent karaktär, bör hela beloppet på 19 179 031 franska franc anses härröra från det statliga stöd som årligen betalats ut av Frankrike.

V.2 Bedömning av det statliga stödets förenlighet

V.2.a Stödet till kolindustrin i Frankrike

- (54) I överensstämmelse med artikel 8 i beslut nr 3632/93/EKSG anmälde Frankrike den 9 december 1994 en plan för driftsinskränkningar enligt de alternativ som utarbetats inom ramen för den nationella kolpakt som undertecknats mellan Charbonnages de France och de fackliga organisationerna. Denna plan för driftsinskränkningar föreskriver en successiv nedläggning av kolbrytningen fram till år 2005. De akuta sociala och regionala problemen har gjort det omöjligt för de franska myndigheterna att hålla tidsplanen till 2002, vilket i beslut nr 3632/93/EKSG fastställdes som slutdatum för nedläggningen. En successiv nedläggning under en tioårsperiod bör göra det möjligt att mildra de sociala och regionala problemen som är särskilt kännbara i regioner som sedan många år varit drabbade av tillbakagången inom kolindustrin. I sitt beslut 95/465/EKSG bedömde kommissionen att planen uppfyllde de villkor och kriterier som föreskrivs enligt beslut nr 3632/93/EKSG.

- (55) Enligt artikel 9 i beslut nr 3632/93/EKSG anmälde Frankrike till kommissionen det stödbelopp man årligen avsåg att bevilja kolindustrin. Kommissionen godkände⁽¹⁵⁾ för åren 1994 till 1997 att stöd för driftsinskränkningar beviljades enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG, samt att stöd för att täcka extraordinära kostnader beviljades enligt artikel 5 i detta beslut. Kommissionen godkände vidare för åren 1994 till 1996 att stöd beviljades för forskning och utveckling enligt artikel 6 i beslut nr 3632/93/EKSG. I sin granskning har kommissionen bedömt om dessa åtgärder är förenliga med planen för driftsinskränkningar, enligt anmälan till kommissionen av den 9 december 1994.
- (56) Det är därför lämpligt att undersöka om det stöd som utgått inom ramen för tillämpningen av förfarandet med prisgarantin, de kommersiella investeringarna och de permanenta förskotten till CdF Energie, uppfyller de villkor och kriterier som föreskrivs i beslut nr 3632/93/EKSG, och de mer detaljerade villkoren i beslut 95/465/EKSG, 95/519/EKSG, 96/458/EKSG och 2001/85/EKSG. Om så inte är fallet måste kommissionen dra slutsatsen att Charbonnages de France använt detta stöd för ändamål som strider mot tillämpliga bestämmelser inom detta område.
- (57) I detta avseende framgår att det stöd som använts inom ramen för de kritiserade åtgärderna i alla händelser inte uppfyller de villkor som fastställts för beviljande av stöd för att täcka extraordinära kostnader. Kostnaderna tillhör nämligen ingen av de utgiftskategorier som anges i bilagan till beslut nr 3632/93/EKSG, och inte heller de i detalj redovisade kostnader som uttryckligen nämns i kommissionens beslut om godkännande för Frankrike att årligen betala ut stöd till kolindustrin. De stöd som föreskrivs enligt artikel 5 i beslut nr 3632/93/EKSG begränsas nämligen strikt till att täcka kostnader som saknar anknytning till den aktuella produktionen (ärvda åtaganden). Det är dessutom uppenbart att det stöd som beviljats inom ramen för dessa förfaranden inte uppfyller de mål och kriterier som föreskrivs i artikel 6 i detta beslut vad avser beviljande av stöd till forskning och utveckling.
- (58) Återstår följaktligen att undersöka om det stöd som använts av Charbonnages de France inom ramen för tillämpningen av förfarandet med prisgarantin, de kommersiella investeringarna och de permanenta förskotten kan anses vara förenligt med artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG, och ha använts av Charbonnages de France enligt denna bestämmelse.

V.2.b Världsmarknadspriset på kol

- (59) Enligt artikel 4.1 i beslut nr 3632/93/EKSG, i vilken hänvisas till bestämmelserna i artikel 3.1 i detta beslut, skall stöd för driftsinskränkningar vara avsett att täcka skillnaden mellan produktionskostnaderna och ett försäljningspris på kol som de avtalslutande parterna fritt har avtalat under hänsynstagande till villkoren på världsmarknaden. I artikel 3.1 i detta beslut fastställs följaktligen det maximala tillåtna stödbeloppet. Enligt vad som anges i punkt 23 ledde de omfattande rabatter som Sidec beviljades till att CdF Energie sålde kol till ett pris under gällande världsmarknadspris. Dessa rabatter finansierades således med hjälp av stöd, som till viss del översteg det tillåtna maximala stödbelopp som föreskrivs i artikel 3.1 i beslut nr 3632/93/EKSG.
- (60) Kommissionen noterar i detta sammanhang att Frankrike inte har lagt fram ett enda argument för att motsäga de uppgifter som gjorde att kommissionen i sin formella underrättelse ansåg att CdF Energie under perioden 1994–1997 levererade kol till Sidec (såväl gemenskapskol som importerat kol) till ett pris under världsmarknadspriset. De franska myndigheterna verkar tvärtom i sin skrivelse av den 8 april 1999 bekräfta det antagande som kommissionen gjorde i sin formella underrättelse. Frankrike talar där om "avarterna av ett förfarande som blivit olämpligt", och nämner bland annat att "redan 1988, då energipriserna vände nedåt, krävde ledningen för Charbonnages de France att CdF Energie skulle försöka få till stånd en omförhandling av avtalen för att göra dem mindre betungande för koncernen. På begäran av CdF Energie föreslog Sidec kunderna att se över avtalsvillkoren. Många kunder vägrade och vissa accepterade att inleda diskussioner".
- (61) Kommissionen vill i detta sammanhang påminna om en formulering i den formella underrättelsen, vilken lyder: "Följaktligen och med hänsyn till kommissionens kännedom om ärendet, anser kommissionen att den ekonomiska intressesammanslutningen för budgetåren 1994, 1995 och 1996

⁽¹⁵⁾ Se punkt 6.

verkligen levererade kol (gemenskapskol och importerat kol) på gemenskapsmarknaden till ett pris under världsmarknadspriset, och detta tack vare det stöd som CdF beviljats under tidigare angivna omständigheter. Om de klagandes påståenden inte motsägs av de franska myndigheterna på ett sätt som gör att kommissionen kan sluta sig till att klagomålet saknar grund, kommer kommissionen att dra slutsatsen att det är fråga om en icke godkänd användning av stöd som kommissionen ursprungligen beviljat för att täcka produktionskostnader för gemenskapskol (Artikel 4 Stöd till driftsinskränkning)". Vid en genomläsning av den formella underrättelsen framgår vidare att de argument som legat till grund för att kommissionen bedömt att de priser som Sidec fakturerades låg under världsmarknadspriset på kol, har redovisats och analyserats mycket ingående i denna skrivelse. Man måste konstatera att Frankrike inte har lämnat någon information om de priser som under 1994 och följande år fakturerades för kolleveranser från CdF Energie till Sidec. Tvärtom innehåller Frankrikes skrivelse av den 8 april 1999 ett tyst medgivande av att CdF Energie faktiskt sålde kol till Sidec till priser under världsmarknadspriset, vilket redan påpekats i punkt 60. Frankrike försöker snarare rättfärdiga detta handlande, bland annat genom att hävda att det inte har orsakat någon konkurrenssnedvridning som varit till skada för de klagande.

- (62) Kommissionen påpekar att den inte på samma sätt som för 1993 själv har kunnat beräkna det genomsnittliga årliga priset på det kol som CdF Energie sålde till Sidec 1994 och följande år. Ingen särskild rapport från revisorerna lämnades in till handelsdomstolens kansli i Paris för dessa år, rörande Sidecs verksamhet. Med hänsyn till situationen på kol- och energimarknaden, såväl i Frankrike som internationellt, bör man dock anse att de slutsatser som kommissionen har dragit när det gäller de priser som CdF Energie tillämpade under 1993 även är giltiga för åren 1994 till 1997 (se punkt 35–37). I detta sammanhang bör påpekas att de olika affärsmetoder och finansiella dispositioner som tillämpades under 1994 och följande år, enligt vad som framgår av ekonomiska redovisningar och årsöversikter för Charbonnages de France är identiska med dem som tillämpades under föregående år. Man måste därför dra slutsatsen att CdF Energie under 1994 och följande år sålde kol till Sidec till ett pris under säljkursen för industrikol av samma typ som såldes på den konkurrenssutsatta marknaden.
- (63) Man måste vidare anse att inte bara det stöd som CdF Energie använde för att täcka rabatter i anslutning till prisgarantin, utan även det som användes för kommersiella investeringar och för de permanenta förskotten till CdF Energie, ledde till att Charbonnages de France tillämpade leveranspriser på kol som låg under priserna på kol av motsvarande kvalitet från tredje land. Det var i själva verket samtliga dessa förfaranden som, när de tillämpades i kombination och finansierades med hjälp av statligt stöd, gjorde det möjligt för CdF Energie att tillämpa priser som låg under referenspriset på kol på världsmarknaden. I artikel 3.1 tredje strecksatsen i beslut nr 3632/93/EKSG föreskrivs emellertid att stödbeloppet inte får leda till att leveranspriserna på kol från gemenskapen hamnar under priserna på kol av motsvarande kvalitet från tredje land. Man måste därför anse att det stöd som använts för samtliga av dessa kritiserade förfaranden har betalats ut i strid med denna bestämmelse.

V.2.c Stöd till importerat kol

- (64) Största delen av kolleveranserna till Sidec importeras från tredje land av CdF Energie. Till följd av undertecknandet av den nationella kolpakten 1994, som föreskriver en successiv nedläggning av kolbrytningen fram till år 2005, har den inhemska produktionen stadigt minskat. Kolleveranserna från CdF Energie till Sidec har därför endast kunnat genomföras genom att det inhemska kolet i allt högre utsträckning kompletterats med importerat kol. Enligt Frankrikes skrivelse av den 8 april 1999 fördelar sig de kolkvantiteter som CdF Energie sålt till Sidec på följande vis mellan inhemskt och importerat kol:

	1994	1995	1996	1997
Inhemskt kol	216,0	226,5	228,5	144,1
Importerat kol	506,3	514,7	491,9	428,5
Totalt	722,3	741,2	720,4	572,6

(Miljoner ton)

- (65) Den kompensation som EPIC Cdf betalat ut för prisgarantin har följaktligen utgått till CdF Energie för dess kolförsäljning till Sidec, utan åtskillnad mellan inhemskt och importerat kol. På samma sätt har det stöd som använts för kommersiella investeringar och det stöd som använts för permanenta förskott till CdF Energie gjort det möjligt att utan åtskillnad stödja företagets båda verksamheter, det vill säga å ena sidan agenturverksamheten i anslutning till saluföringen av de bränslen som produceras inom ramen för Charbonnages de France, och å andra sidan partihandeln med kol, som i första hand är knuten till försäljningen av importerat kol.
- (66) Det förhållande att partihandeln resulterade i en vinst, enligt bilagorna till resultaträkningen för CdF Energie, samtidigt som agenturverksamheten resulterade i en omfattande förlust (se punkterna 30 och 31), kan under inga omständigheter vara ett tecken på att stödet uteslutande använts för den sistnämnda, förlustbringande verksamheten, och följaktligen för inhemskt kol. Av bilagorna till resultaträkningen framgår att partihandeln inte bär den andel driftskostnader som den medför hos varje annan aktör, vilket leder till att resultatet för denna verksamhet förbättras och inte återspeglar de verkliga förhållandena. Man måste dessutom notera att kompensationen för prisgarantin finns angiven just i bilagorna till resultaträkningen, under en rubrik som hänför sig till partihandeln.
- (67) Det råder dock ingen tvekan om att stöd som medlemsstaterna får bevilja enligt beslut nr 3632/93/EKSG endast är förbehållet gemenskapskol. Man kan i det sammanhanget exempelvis peka på det andra skälet i detta beslut där det påpekas att "utöver konkurrensen från råolja och naturgas har trycket ökat från kol importerat från tredje land". Denna formulering utesluter varje tanke på subventionering av kol som produceras i tredje land. Det skulle för övrigt strida mot den rättsliga grunden i beslut nr 3632/93/EKSG att inte motsätta sig ett stöd som härrör från offentliga medel för att främja importerat kol, samtidigt som detta kol redan är mer konkurrenskraftigt än gemenskapskolet.
- (68) Vidare framgår tydligt av den driftsinskränkingsplan som Frankrike 1994 anmälde till kommissionen och av det statliga stöd som efter detta datum årligen anmälts till kommissionen att det stöd som den franska staten betalat ut till kolindustrin enbart skall gå till inhemsk kolproduktion. Det stöd som Charbonnages de France använt för partihandeln har följaktligen inte använts enligt bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG, och detta oavsett vilket pris på importerat kol som Sidec debiterats.
- (69) Stöd som har beviljats enligt artikel 4 i beslut nr 3632/93/EKSG skall dessutom enligt artikel 2.1 andra strecksatsen i detta beslut bidra till att lösa sociala och regionala problem i samband med nedläggning eller driftsinskränkning vid produktionsenheter. Det stöd som har använts till kompensation för prisgarantin, och det stöd som använts till kommersiella investeringar och permanenta förskott, hänger istället samman med utvecklingen av den kommersiella verksamhet som bedrivs av CdF Energie. Med tanke på att kolbrytningen i Frankrike successivt minskar sedan 1994 har detta stöd i särskilt hög grad bidragit till att utveckla den partihandel med importerat kol som CdF Energie bedriver. Kommissionen konstaterar följaktligen att en del av det stöd som den franska staten betalat ut till Charbonnages de France inte har använts enligt de mål som låg till grund för kommissionens godkännande av detta stöd.

V.2.d *Snedvridning av konkurrensen*

- (70) Enligt fjärde skälet i punkt I i beslut nr 3632/93/EKSG, får stödet till kolindustrin inte störa den gemensamma marknadens funktion. I fjärde och femte skälen i punkt III i detta beslut påpekas för övrigt att gemenskapen skall säkerställa att normala konkurrensvillkor upprättas, vidmakthålls och iakttas. Mot denna bakgrund skall gemenskapen se till att stödet inte gör någon åtskillnad mellan gemenskapens kolproducenter, köpare eller konsumenter.
- (71) Man måste dock konstatera att själva förfarandet med prisgarantin – vars tillämpning visar sig ha finansierats med hjälp av statligt stöd – var av den art att det skapade konkurrenssnedvridningar som strider mot gemenskapsmarknaden. Förfarandet riskerade att uppmuntra CdF Energie att tillämpa kolpriser som låg under världsmarknadspriset på kol, och fick också mycket riktigt den effekten. En detaljerad analys av vissa uppgifter rörande 1993 föranledde bland annat kommissionen att skicka

en formell underrättelse till Frankrike och visar mycket tydligt vilka kvantitativa konkurrensfördelar detta förfarande innebar för Charbonnages de France (se punkt 35). Eftersom de klagande inte kunde erbjuda samma kundkrets lika förmånliga kolleveransvillkor som Charbonnages de France, trängdes de följaktligen ut från en väsentlig del av den relevanta marknaden som beskrivs i punkt 14–16.

- (72) Det framgår vidare av resultaträkningen för CdF Energie att detta företag skulle ha drabbats av omfattande förluster utan den kompensation för prisgarantin som betalades ut av EPIC Cdf. De belopp som betalades ut i form av kompensation för prisgarantin gjorde det följaktligen möjligt att säkerställa ett livskraftigt CdF Energie, och även bygga upp reserver som inte återbetalades till de medlemmar som grundat CdF Energie. CdF Energie förfogade på detta sätt över egna medel som gjorde det möjligt för intressesammanslutningen att finansiera en del av sin verksamhet utan att behöva skaffa fram extern finansiering.

(I franska franc)

	1994	1995	1996	1997
Kompensation från EPIC CdF för prisgarantin	22 466 500	35 016 000	11 000 000	10 011 701
Rörelseresultat för CdF Energie	19 166 016	7 630 970	9 131 843	12 272 171
Årsresultat för CdF Energie	15 282 831	4 571 376	8 066 887	12 627 687

- (73) Förfarandet med prisgarantin, liksom de kommersiella investeringarna och de permanenta förskotten från medlemmarna gjorde alltså att CdF Energie kunde fortsätta att utöka sin verksamhet inom området för distribution av importerat kol i Frankrike, varigenom företaget 1997 uppnådde 61 % av de relevanta marknadsandelarna. När det särskilt gäller de kommersiella investeringarna verkar det som om dessa beviljades till förmån för kolkonsumenter vars behov inte gjorde det motiverat att upprätta ett prisgarantiavtal.
- (74) I avtalen mellan Sidec och kunderna tillförsäkras Sidec dessutom ensamrätt på kolleveranser under en period av tio eller tolv och rentav femton år, om avtalet förlängs. Denna metod för att knyta kunderna till sig, som gjorde det möjligt för Charbonnages de France att lägga under sig en stor del av den relevanta marknaden, skulle förvisso ha varit ineffektiv om Sidecs kunder inte hade erbjudits en garanti för att priset per kolvärmeenhet aldrig skulle överstiga priset per oljvärmeenhet under hela avtalstiden. Sådana fördelar kan naturligtvis få en kund att binda sig för en dylik period, när kunden i vanliga fall bara binder sig för högst ett år.
- (75) Frankrike kan inte rimligen åberopa det förhållande att syftet med dessa avtal inte var att ge CdF Energie möjlighet att lägga under sig marknaden för kolförsäljning, utan att bekämpa oljeenergins dominerande ställning. Kommissionen bör inskränka sig till att konstatera hur dessa metoder påverkat konkurrensen mellan de aktörer som handlar med importerat kol, eftersom avsikterna hos Charbonnages de France i detta avseende saknar relevans. Dessutom är det uppenbart att själva det faktum att Charbonnages de France erbjöd Sidecs kunder förmånliga villkor i syfte att konkurrera med oljan var något som utövade tryck på konkurrenterna till CdF Energie, som även de levererade kol på den relevanta marknaden.
- (76) De franska myndigheterna försöker förminska den dominerande ställning CdF Energie skaffat sig, genom att hävda att marknaden för industrivärmeanläggningar är alltför begränsad och att den bör utsträckas till att omfatta marknaden för ångkol, och rentav andra energikällor (se punkt 40). Kommissionens analys bör vidare gå utanför Frankrikes territorium, eftersom kol används i hela världen. Kommissionen kan inte godkänna denna argumentation. Det är värt att erinra om att vissa franska kunder, framför allt SNET och Electricité de France, är låsta marknader som de facto inte är öppna för konkurrens, och följaktligen inte kan inkluderas i den relevanta marknaden. Dessutom visar inte Frankrike på något sätt hur denna definition av den relevanta marknaden kan tänkas påverka granskningen av eventuella konkurrensnedvridningar som Charbonnages de France orsakat till skada för de klagande.

VI. SLUTSATSER

- (77) Med hänsyn till det föregående anser kommissionen att den kompensation för prisgarantierna som EPIC Cdf betalat ut till CdF Energie, de förskott som EPIC Cdf betalat ut för kommersiella investeringar och de ständiga förskotten från medlemmarna i CdF Energie, har finansierats med hjälp av statligt stöd som den franska staten beviljat Charbonnages de France för kolproduktion. Stödåtgärderna för 1994 uppgår till 74 785 157 franska franc, motsvarande 22 466 500 franska franc i form av kompensation för prisgarantier, 33 139 626 franska franc för förskott till kommersiella investeringar och 19 179 031 franska franc för permanenta förskott. De stödåtgärder som avser kompensation för prisgarantier för 1995, 1996 och 1997 uppgår till 35 016 000, respektive 11 000 000 och 10 011 701 franska franc. Det totala aktuella stödet uppgår således till 130 812 858 franska franc.
- (78) Detta stöd måste anses vara oförenligt med bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG, eftersom det inte uppfyller de kriterier och villkor som föreskrivs i detta beslut för att vara förenligt med en väl fungerande gemensam marknad. Framför allt har stödet inte beviljats under strikt iakttagande av å ena sidan kommissionens beslut om godkännande av den driftsinskränkingsplan som de franska myndigheterna lagt fram inom ramen för den nationella kolpakten, och å andra sidan kommissionens beslut om godkännande för Frankrike att bevilja årligt stöd till kolindustrin. Man måste därför dra slutsatsen att detta stöd har använts för andra ändamål än det ändamål för vilket stödet kunde godkännas, och hade godkänts, enligt beslut nr 3632/93/EKSG.
- (79) Följaktligen måste stödbeloppen för åren 1994, 1995 och 1996 om sammanlagt 120 801 157 franska franc (18 416 018 euro) återbetalas till den franska staten av Charbonnages de France. För dessa år har kommissionen godkänt samtliga stöd som anmälts av Frankrike. Enligt artikel 9.5 i beslut nr 3632/93/EKSG skall de summor som skall återbetalas av Charbonnages de France ses som en onormal fördel i form av ett oberättigat tillskott av likvida medel och skall som sådant återbetalas av stödmottagaren till marknadsmässig ränta. Räntan beräknas från den dag det stöd som årligen beviljades av den franska staten, omfattande de belopp som skall återbetalas av Charbonnages de France, betalades ut till det stödmottagande företaget.
- (80) Stödet för år 1997 godkändes av kommissionen med förbehåll för ett preliminärt belopp på 35 miljoner franska franc (5 335 716 euro). Kommissionen skulle fatta beslut om detta belopp efter att ha granskat de klagomål som är föremål för detta beslut. Med hänsyn till vad som tidigare sagts kan kommissionen godkänna ett stödbelopp på 24 988 299 franska franc (3 809 442 euro), medan resterande belopp på 10 011 701 franska franc (1 526 274 euro) som täcker kompensationen för prisgarantierna för detta år måste anses vara oförenligt med bestämmelserna i beslut nr 3632/93/EKSG. I händelse att detta belopp har betalats ut till Charbonnages de France innan kommissionen fattat beslut om godkännande, måste det anses utgöra en onormal fördel i form av ett oberättigat tillskott av likvida medel och som sådant återbetalas av stödmottagaren till marknadsmässig ränta. Räntan måste om så är fallet beräknas från den dag stödet, omfattande den kompensation som använts för att täcka prisgarantin, betalades ut till det stödmottagande företaget.
- (81) När det gäller åren 1998 till 2001 har kommissionen godkänt det stöd som Frankrike anmält till förmån för kolindustrin, med förbehåll för ett preliminärt belopp på 45 miljoner franska franc (6 860 206 euro) för vart och ett av åren 1998, 1999 och 2000, enligt beslut 2001/85/EKSG⁽¹⁶⁾ och 2001/58/EKSG⁽¹⁷⁾, och 10 miljoner franska franc (1 524 490 euro) för år 2001 enligt beslut 2001/678/EKSG⁽¹⁸⁾. Enligt dessa beslut skall kommissionen besluta om dessa belopp med beaktande av resultatet från granskningen av det klagomål som är föremål för detta beslut. På grundval av ovanstående resonemang måste man anse att en del av dessa stödbelopp är avsedd att användas – eller har använts innan kommissionen fattat något beslut – för kompensation av de prisgarantier som betalats ut av EPIC Cdf till CdF Energie och av CdF Energie till Sidec för dessa år. Det framgår i detta sammanhang av de franska myndigheternas skrivelse av den 8 april 1999 att tretton avtal med prisgarantiklausuler fortfarande löpte vid denna tidpunkt. Frankrike uppmanas därför att till kommissionen anmäla de kompensationsbelopp för prisgarantier som betalats ut av EPIC Cdf till CdF Energie och av CdF Energie till Sidec för dessa år. På grundval av dessa uppgifter kommer kommissionen att kunna fatta ett slutgiltigt beslut om de stödbelopp som anmälts av Frankrike för åren 1998 till 2001 och som inte har godkänts.

⁽¹⁶⁾ EGT L 29, 31.1.2001, s. 45.

⁽¹⁷⁾ EGT L 21, 23.1.2001, s. 12.

⁽¹⁸⁾ EGT L 239, 7.9.2001, s. 35.

- (82) Kommissionen uppmanar Frankrike att vidta de åtgärder som krävs för att följa detta beslut. Det framgår i detta sammanhang av de franska myndigheternas skrivelse av den 8 april 1999 att de avtal som innehåller en prisgarantiklausul löper ut senast under 2006. Man bör påminna sig att de olika förfaranden som beskrivits i detta beslut, i synnerhet förfarandet med en prisgaranti för vilken en kompensation utgår från EPIC Cdf till CdF Energie och från CdF Energie till Sidec, har orsakat konkurrenssnedvridningar (se punkt 70–76). Frankrike uppmanas följaktligen att vidta lämpliga åtgärder för att dessa förfaranden skall upphöra, vilka finansieras med hjälp av statligt stöd som den franska staten har beviljat Charbonnages de France för kolproduktion.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Statligt stöd från Frankrike till kolindustrin som har använts eller som skall användas till kompensation för prisgarantier och förskott till investeringar och som betalas ut av det offentliga industri- och affärsföretaget Charbonnages de France (EPIC Cdf) till den ekonomiska intressesammanslutningen CdF Energie (CdF Energie), samt stöd som används till permanenta förskott från medlemmarna i CdF Energie, till ett sammanlagt belopp av 19 942 292 euro, är oförenligt med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

1. Frankrike skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att från koncernen Charbonnages de France återkräva det stöd som avses i artikel 1 för åren 1994, 1995 och 1996, motsvarande totalt 18 416 018 euro.
2. Stödet skall återkrävas utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det stöd som skall återkrävas skall innefatta marknadsmässig ränta som löper från den dag stödet stod till stödmottagarens förfogande till den dag det har återbetalats.

Artikel 3

1. Frankrike är bemyndigat att för år 1997 bevilja sin kolindustri ett extra driftsinskränkingsstöd utöver det som godkändes genom beslut 2001/85/EKSG, till ett belopp av 3 809 442 euro. Det resterande stödbelopp som kommissionen skulle besluta om i enlighet med artikel 1 a i ovan angivna beslut, motsvarande 1 526 274 euro, får följaktligen inte verkställas.
2. Om det belopp på 1 526 274 euro som avses i punkt 1 har betalats ut av Frankrike till Charbonnages de France innan kommissionen fattat beslut, skall återbetalning ske enligt de villkor som anges i artikel 2.2.

Artikel 4

Beviljandet av det stöd som förklarats oförenligt enligt detta beslut skall upphöra så snart beslutet har delgivits Frankrike.

Artikel 5

1. Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.
2. När det gäller stödet till förmån för kolindustrin för åren 1998, 1999, 2000 och 2001, skall Frankrike inom femton vardagar från delgivningen av detta beslut anmäla de kompensationsbelopp för prisgarantier som EPIC Cdf betalat ut till CdF Energie för dessa år.

Artikel 6

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 9 april 2002.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 juli 2002

om ändring av beslut 96/482/EG när det gäller isoleringsperiodens längd vid import av levande fjäderfä och kläckningsägg från tredje länder och de djurhälsoåtgärder som skall vidtas efter sådan import

[delgivet med nr K(2002) 2492]

(Text av betydelse för EES)

(2002/542/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/867/EG⁽²⁾, särskilt artikel 26 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens beslut 96/482/EG av den 12 juli 1996 om djurhälsovillkor och veterinärintyg för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg, med undantag av strutsfåglar och ägg från strutsfåglar, inbegripet djurhälsoåtgärder som skall vidtas efter sådan import⁽³⁾, senast ändrat genom beslut 2002/183/EG⁽⁴⁾, skall avels- och produktionsfjäderfä efter importen hållas isolerade på destinationsanläggningen under minst sex veckor och undersökas av en förordnad veterinär.
- (2) Medlemsstaterna har meddelat att de har problem med isoleringsperiodens längd när det gäller fjäderfä som är avsedda för fyllnadsproduktion av fåglar för jaktändamål därför att växande aggressivitet och kannibalism leder till ökade förluster.
- (3) Det är därför lämpligt att förkorta isoleringsperioden. Obligatorisk testning med avseende på aviär influensa och Newcastlejuka bör emellertid genomföras för att upprätthålla likvärdiga djurhälsoagarantier.
- (4) Beslut 96/482/EG bör därför ändras.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 96/482/EG ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 skall följande stycke läggas till:

”Genom undantag från första stycket kan isoleringstiden vid destinationsanläggningen på sex veckor för avels- och produktionsfjäderfä, inbegripet fjäderfä för fyllnadsproduktion av fåglar för jaktändamål, förkortas till 21 dagar under förutsättning att de provtagnings- och testförfaranden som anges i bilaga III har genomförts med gynnsamt resultat.”.

2. Bilagan till detta beslut skall läggas till som bilaga III.

Artikel 2

Samtliga kostnader till följd av tillämpningen av detta beslut skall bäras av importören.

Artikel 3

Detta beslut skall tillämpas från och med den sjunde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 303, 31.10.1990, s. 6.

⁽²⁾ EGT L 323, 7.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 196, 7.8.1996, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 2.3.2002, s. 56.

BILAGA

"BILAGA III

Förfaranden vid provtagning avseende Newcastlejuka och aviär influensa efter import

Under den period som fastställs i andra stycket i artikel 3.1 skall den officielle/förordnade veterinären ta prover från de importerade fjäderfåna för virologisk undersökning enligt följande:

- Svabbprover från kloak måste tas på samtliga fåglar om sändningen omfattar mindre än 60 fåglar, eller på 60 fåglar av en större sändning, mellan den sjunde och femtonde dagen av isoleringsperioden.
 - Alla undersökningar av prov avseende aviär influensa och Newcastlejuka måste äga rum på officiella laboratorier som utsetts av den behöriga myndigheten och som använder diagnostiska förfaranden enligt bilaga III till rådets direktiv 92/66/EEG och bilaga III till rådets direktiv 92/40/EEG.
 - Sammanslagning av upp till fem prover från olika fåglar tillåts.
 - Isolater av virus måste utan dröjsmål överlämnas till det nationella referenslaboratoriet."
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 4 juli 2002

om ändring av beslut 2001/783/EG när det gäller de skydds- och övervakningszoner som inrättats i gemenskapen när det gäller bluetongue i Italien

[delgivet med nr K(2002) 2494]

(Text av betydelse för EES)

(2002/543/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue⁽¹⁾, särskilt artikel 8.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Till följd av utvecklingen av bluetongue-situationen i fyra medlemsstater under 2001, antogs i enlighet med direktiv 2000/75/EG kommissionens beslut 2001/783/EG av den 9 november 2001 om ändring av de skydds- och övervakningszoner som inrättats i gemenskapen när det gäller bluetongue och om fastställande av regler för förflyttning av djur inom och från zonerna⁽²⁾, senast ändrat genom beslut 2002/189/EG⁽³⁾.
- (2) I enlighet med artikel 8.3 i direktiv 2000/75/EG har Italien begärt att provinsen Neapel skall utgå ur dessa skydds- och övervakningszoner.
- (3) Resultaten av den epidemiologiska undersökning som de italienska myndigheterna genomfört visar tydligt att ingen spridning av bluetonguevirus har ägt rum i provinsen Neapel på över 100 dagar och följaktligen får denna provins betraktas som fri från sjukdomen.
- (4) Provinsen Neapel bör därför strykas från den förteckning över administrativa enheter som ingår i de skydds- och övervakningszoner som upprättats genom beslut 2001/783/EG.

(5) Beslut 2001/783/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

(6) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I bilaga I A till beslut 2001/783/EG skall ordet "Neapel" strykas.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall ändra de åtgärder som de tillämpar för handel, så att dessa överensstämmer med detta beslut och de skall genast offentliggöra de vidtagna åtgärderna. De skall omedelbart underrätta kommissionen om detta.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 74.⁽²⁾ EGT L 293, 10.11.2001, s. 42.⁽³⁾ EGT L 63, 6.3.2002, s. 26.

KOMMISSIONENS BESLUT**av den 4 juli 2002****om erkännande av det system med övervakningsnät för anläggningar för uppfödning av nötkreatur som genomförts i Belgien i enlighet med rådets direktiv 64/432/EEG***[delgivet med nr K(2002) 2495]***(Text av betydelse för EES)**

(2002/544/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 64/432/EEG ⁽¹⁾ av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen, senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 535/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 14.5 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Den 18 oktober 2000 lämnade de behöriga myndigheterna i Belgien in en ansökan åtföljd av lämplig och ytterligare uppdaterad dokumentation för att få godkännande för det övervakningsnät för anläggningar för uppfödning av nötkreatur som genomförts i den medlemsstaten.
- (2) Efter kommissionens veterinärinspektion i Belgien samt mot bakgrund av djurhälsosituationen i detta land, har övervakningsnätet för anläggningar för uppfödning av nötkreatur bedömts som fullt driftsdugligt av kommissionens experter, och det föreslås därför att systemet skall få formellt godkännande.
- (3) För att medlemsstaterna skall hinna anpassa de bestämmelser de tillämpar vid handel med nötkreatur

förefaller det vara lämpligt att ange det datum då erkännandet skall träda i kraft.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det system med övervakningsnät för anläggningar för uppfödning av nötkreatur enligt artikel 14 i direktiv 64/432/EEG som genomförts i Belgien erkänns som fullt driftsdugligt från och med den 1 juli 2002.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 4 juli 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 21, 29.7.1964, s. 1977/64.⁽²⁾ EGT L 80, 23.3.2002, s. 22.

RÄTTELSER

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 92/2002 av den 17 januari 2002 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära antidumpningstull som införts på import av karbamid med ursprung i Bulgarien, Estland, Kroatien, Libyen, Litauen, Rumänien, Ukraina och Vitryssland

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 17 av den 19 januari 2002)

På sidan 16 i artikel 3, andra stycket skall det

i stället för: "De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas."

vara: "De belopp för vilka säkerhet ställts utöver den slutgiltiga satsen för antidumpningstullen skall frisläppas. Om den slutgiltiga tullsatsen är högre än den preliminära tullsatsen, skall endast de belopp för vilka säkerhet ställts i en omfattning motsvarande den preliminära tullen tas ut slutgiltigt."

Rättelse till rådets beslut 2002/358/EG av den 25 april 2002 om godkännande, på Europeiska gemenskapens vägnar, av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 130 av den 15 maj 2002)

På sidan 6 i artikel 3.5, andra meningen i Kyotoprotokollet skall det

i stället för: "... anmäla att den avser att använda ett annat basår eller en annan basperiod än år 1990 ..."

vara: "... anmäla att den avser att använda ett annat historiskt basår eller en annan historisk basperiod än år 1990 ...".

På sidan 7 i artikel 4.3 i Kyotoprotokollet skall det

i stället för: "3. Sådana överenskommelser skall gälla ..."

vara: "3. Varje sådan överenskommelse skall gälla ...".

Rättelse till Europaparlamentets och rådets rekommendation 2002/413/EG av den 30 maj 2002 om genomförandet av en integrerad förvaltning av kustområden i Europa

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 148 av den 6 juni 2002)

På sidan 27, formuleringen för rådets undertecknande skall det

i stället för: "På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande"

vara: "På rådets vägnar

M. A. CORTÉS MARTÍN

Ordförande"
